Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1569 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 13 mai 1954

In numărul de azi:

Calea spre restabilirea păcii în Indochina

In centrul atenției opiniei publice mondiale se află importanta declarație a lui Fam Van Dong, șeful delegației R. D. Vietnam la Geneva.

Această cuprinzătoare declarație pune în fața lumii întregi, în adevărata lumină, întreaga istorie zbuciumată a celor trei state ce formează Indochina: R. D. Vietnam, Khmer (regiune denumită de colonialiști — Cambodge) și Patet-Lao (regiune denumită de colonialiști — Laos).

„Pace, independență, unitate, democrație" — aceste cuvinte care definesc poziția guvernului R. D. Vietnam străbat ca un fir conducător atît declarația cît și propunerile prezentate de delegația vietnameză.

Cele opt propuneri făcute de guvernul R. D. Vietnam deschid calea reglementării juste a conflictului din Indochina.

La baza propunerilor stă principiul recunoașterii stărilor de fapt din R. D. Vietnam, Khmer și Patet-Lao. Tocmai de aceea prima propunere prezentată de Fam Van Dong prevede recunoașterea de către Franța a suveranității și independenței Vietnamului, pe întregul teritoriu, precum și a suveranității și independenței statelor Khmer și Patet-Lao.

Aceasta este cererea hotărîtă a popoarelor Indochinei care nu mai sînt dispuse să suporte jugul colonial francez și care doresc să-și făurească o patrie independentă.

Colonialiștii francezi nu au vrut să înțeleagă năzuința spre libertate și independență a popoarelor din Indochina și au pornit încă de la 23 septembrie 1945 războiul pentru recucerirea Indochinei. Numai că pe teritoriul Indochinei se născuse un stat nou — Republica Democrată Vietnam, proclamată la 2 septembrie 1945.

Rezistența eroică a întregului popor vietnamez i-a silit pe colonialiștii francezi să semneze la 6 martie 1946 — deci încă acum 8 ani — un acord cu R. D. Vietnam în care se spune clar că „guvernul francez recunoaște Republica Democrată Vietnam ca stat liber". Dar acest acord ca și cel semnat mai tîrziu între R. D. Vietnam și Franța nu au constituit decît petece de hîrtie pentru colonialiști. Ei au căutat doar să cîștige timp. Dar dacă au cîștigat timp ei nu au reușit — și acesta este lucrul cel mai important — să cîștige de partea lor popoarele Indochinei, să înfrîngă rezistența lor.

Rezultatele sînt cunoscute: R. D. Vietnam deține astăzi trei sferturi din întregul teritoriu al Vietnamului. In Patet-Lao, după invazia colonialiștilor francezi s-a născut o puternică mișcare de rezistență națională condusă de guvernul democrat în frunte cu Sufanuvong. Loviturile date trupelor colonialiste au dus la eliberarea a mai mult de jumătate din teritoriul Patet-Lao. De asemenea în Khmer este dusă o puternică luptă împotriva colonialiștilor francezi.

Acestea sînt faptele și ele dovedesc că nu se poate ajunge la reglementarea problemei indochineze fără a se ține seama de hotărîrea indochinezilor de a fi stăpîni în Indochina chiar dacă aceasta îl enervează pe dl. Bidault și provoacă accese de furie lui mister Dulles. Sortit să constituie „punctul tare" al planului Navarre (comandantul armatelor franceze în Indochina), Dien Bien Fu a devenit locul unde „politica de forță" a lui Dulles s-a soldat pentru Franța cu 16.000 de prizonieri. Aceasta în ciuda intervenției imperialiștilor americani în luptele de la Dien Bien Fu, — intervenție care calcă convențiile internaționale.

Propunerile R. D. Vietnam mai prevăd retragerea tuturor trupelor străine din Vietnam, Khmer și Patet-Lao; ținerea unor alegeri libere generale în toate trei statele; obligația părților în război de a nu supune urmăririi persoanele care au colaborat cu cealaltă parte în timpul războiului; efectuarea unui schimb reciproc de prizonieri de război.

Ținînd seama și de interesele celeilalte părți și dornic de a oferi o bază acceptabilă de discuție, guvernul R. D. Vietnam s-a declarat gata să examineze problema intrării R. D. Vietnam în Uniunea franceză în condiții ce urmează a fi studiate. De asemenea o altă propunere a R. D. Vietnam prevede reglementarea relațiilor economice și culturale dintre statele Indochinei și Franța.

Infăptuirea tuturor acestor puncte care deschid calea restabilirii păcii în Indochina trebuie să fie precedată de încetarea operațiunilor militare în Indochina — ceea ce se și prevede în propunerile delegației R. D. Vietnam.

Conferinței de la Geneva i s-a prezentat însă și un alt plan: cel al d-lui Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței. Trebuie remarcat în primul rînd că Bidault a învățat din tehnica lui mister Dulles, deoarece propunerile ce le-a prezentat dovedesc că colonialiștii francezi ar dori să cîștige la masa conferinței ceea ce au pierdut pe cîmpul de luptă.

Numai că anumiți miniștri occidentali uită probabil în ce secol trăiesc. Căci astăzi nici vietnamezii, nici indienii sau birmanezii nu mai sînt dispuși ca problemele lor să fie rezolvate la Washington, Paris sau Londra. In Asia lupta împotriva robiei coloniale a luat astăzi o dezvoltare deosebită.

Miopia politică a d-lui Bidault sau Dulles este atît de mare încît ministrul de externe francez sprijinit de delegatul american a ajuns să afirme că popoarele Indochinei... sînt invadatoare în Indochina. Aceasta în vreme ce trupele franceze „apără" Franța la... 15.000 km. de aceasta.

Dealtfel puțini sînt cei care cred în sinceritatea propunerilor prezentate de Bidault și susținute de Bedell-Smith — știind că chiar în aceste zile imperialiștii americani se fac luntre și punte pentru a închega o alianță agresivă a puterilor coloniale în Asia de sud-est. Și desigur nu poate înșela pe nimeni faptul că Dulles s-a grăbit să schimbe eticheta planului numindu-l acum pompos „garanții pentru securitatea Indochinei".

In ultimile zile Dulles se străduiește să refacă frontul comun al puterilor occidentale care s-au găsit divizate în problema Indochinei.

Numai că acest lucru nu este ușor deoarece nu e vorba de obținut aprobarea politicii americane de către un ministru sau altul din Europa occidentală ci de presiunea mereu crescîndă a maselor largi populare care cer o politică care să deschidă calea tratativelor și nu să-i pună piedici, așa cum fac diplomații americani.

Incurcătura în care sînt puși diplomații occidentali, care pe de o parte nu vor să rupă cu politica agresivă americană, iar pe de altă parte nu pot ignora voința opiniei publice se oglindește și în cele întîmplate la Geneva după prezentarea propunerilor R. D. Vietnam. Delegația franceză a fost nevoită să țină în 24 ore trei conferințe de presă pentru a încerca cît de cît să inducă în eroare opinia publică.

De altfel în această problemă a mai intervenit un element, tonul diferit pe care îl adoptă delegația britanică. Astfel după cum remarcă ziarul „France-Soir" „în culisele delegației britanice reacția oficială (față de propunerile R. D. Vietnam N. R.) a fost cu totul alta. Aci, propunerile Vietnamului au fost apreciate ca interesante. ...Englezii au studiat detaliile proiectul vietnamez și s-au gîndit la elemente de compromis care pot fi găsite în el..."

Toate aceste fapte dovedesc că poziția delegațiilor țărilor democratice la conferința de la Geneva găsește sprijin în sînul celor mai largi cercuri din toate țările lumii. Aceste propuneri fie că e vorba de cele prezentate în problema coreeană, fie că e vorba de cele în problema Indochinei, sînt dictate numai de dorința de a vedea satisfăcute interesele naționale ale popoarelor respective și ca o contribuție la destinderea încordării internaționale. De sigur nu întîmplător tocmai în aceste zile guvernul francez care nu înțelege să rupă cu politica de subordonare față de Washington este nevoit să ceară pentru a doua oară vot de încredere parlamentului. Aceasta dovedește că poziția puterilor democratice la conferința de la Geneva găsește ecou și în sînul unor cercuri burgheze lucide din occident. Acest lucru îl recunoaște gazeta elvețiană „La Suisse" care scrie că „impresia generală în cercurile conferinței de la Geneva, este aceea că ținînd seama de situația militară locală și de situația politică, în special în Franța, ar fi fost foarte greu să respingi propunerile Vietnamului".

In țara noastră propunerile prezentate de delegația R. D. Vietnam la Geneva au fost primite cu bucurie de fiecare om iubitor de pace văzînd în ele calea spre stingerea unui focar de război. De aceea aceste propuneri se bucură de sprijinul poporului nostru vital interesat în destinderea încordării internaționale.

Uzina de tractoare din Orașul Stalin a primit Steagul Roșu de producție de întreprindere fruntașă pe țară

ORAȘUL STALIN. — Ca prețuire a muncii depusă anul trecut pentru construirea tractoarelor și fabricarea pieselor de schimb necesare agriculturii, colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni de la Uzina de tractoare din Orașul Stalin a primit miercuri într-un cadru festiv, Steagul Roșu de producție de întreprindere fruntașă pe țară al Consiliului Central al Sindicatelor.

In numele conducerii uzinei, tov. Virgil Actarian a arătat rezultatele obținute de Uzina de tractoare anul trecut.

Tov. Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a înmînat apoi unei delegații a muncitorilor uzinei, Steagul Roșu de producție de întreprindere fruntașă pe țară.

Au vorbit apoi numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri care s-au angajat să lucreze cu aceeași dîrzenie pentru a da un număr tot mai mare de tractoare.

Toate forțele noastre pentru terminarea neîntîrziată a însămînțărilor de primăvară

*

Intr-o gospodărie colectivă fruntașă

CONSTANȚA. — (De la corespondentul nostru, Ion Ghițuică)

Printre primii care au început, în acest an, însămînțările de primăvară în raionul Constanța se numără și membrii gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" din comuna Palazul Mare. Prin participarea tuturor colectiviștilor la munca în gospodărie și prin desfășurarea largă a întrecerii socialiste pe brigăzi și echipe precum și prin folosirea din plin a tuturor forțelor de muncă existente în gospodărie, ei au reușit să execute la timp și în bune condițiuni toate lucrările agricole de primăvară.

Astfel membrii gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" au însămînțat peste plan o suprafață de 8 hectare mazăre, 16 hectare borceag, 65 hectare porumb și 6 hectare fasole. O atenție destul de mare s-a dat aplicării regulilor agrotehnice. Colectiviștii au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat o suprafață de 60 hectare cu porumb.

Pentru obținerea de recolte cu mult mai sporite la hectar, în acest an colectiviștii au îngrășat pămîntul, transportînd pe ogoare 150 tone de gunoi de grajd. Pe suprafața de 45 ha. de teren pentru grădină s-au băgat de asemenea sub brazdă peste 400 tone gunoi de grajd.

Tot acum, pentru asigurarea bazei furajere, s-au însămînțat 36 ha. borceag de primăvară, 120 ha. ovăz-fîn, 30 hectare porumb furajer, 60 ha. orz și 15 ha. sfeclă furajeră. Pentru introducerea solei inerbate, care contribuie la refacerea structurii solului, au însămînțat 2 ha. cu pir crestat.

Terminarea din timp a însămînțărilor, aplicarea îngrășămintelor naturale cît și timpul călduros care a urmat, a permis ca unele plante să răsară și să se dezvolte rapid — ceea ce a permis începerea prășitului la unele culturi. Astfel numai într-o singură zi s-a efectuat prașila pe o suprafață de 3 hectare de mazăre, 3 hectare sfeclă furajeră și 5 hectare floarea-soarelui.

In toate aceste munci, în mod deosebit s-au evidențiat utemistul Ilie Pătrașcu și tînăra Viorica Dima din brigada a III-a de cîmp, care și-au depășit norma zilnică cu 20—25 la sută. De asemenea și tinerii Crețu Constantin și Bucă Constantin din brigada I-a au prășit cu 15 la sută mai multă mazăre față de normele ce le-au avut.

Odată cu celelalte munci, colectiviștii se preocupă intens și de muncile de întreținere a grădinei. Numai în cîteva zile s-a amenajat suprafața de 5 hectare teren pentru răsăditul ardeilor și vinetelor. Paralel cu aceste lucrări se transplantează din răsadniță răsadurile pentru 1,20 hectare varză de vară și 2 hectare cu roșii; totodată, s-au prășit 3 hectare ceapă și 1 hectar usturoi.

Succese deosebite în muncile efectuate la grădină au obținut utemiștii Chiva Nicu, Feuzie Achif, Tanța Fulețu și alții, care au realizat în fiecare zi cîte 2 norme și chiar trei.

*

Prașila floarei-soarelui, a sfeclei și a altor culturi prășitoare a început și în alte raioane din regiunea Constanța. Pînă la data de 8 mai s-au prășit în întreaga regiune, 705 hectare cu plante prășitoare dintre care: 500 hectare în raionul Fetești, 38 hectare în raionul Hîrșova și 167 hectare în raionul Negru-Vodă.

Lucrările de întreținere a culturilor prășitoare se desfășoară tot mai intens în întreaga regiune. Luptînd să asigure o recoltă îmbelșugată, colectiviștii și țăranii muncitori se străduiesc să aplice întocmai regulile agrotehnice privitoare la buna întreținere a culturilor.

*

Inainte — pentru titlul de „cel mai bun tractorist"

● Pînă în anul trecut, Gheorghe Maminut a fost conțetor-alimentator la S.M.T. Hărman din regiunea Stalin. Acum este tractorist. I-a fost tare dragă meseria aceasta, i-a plăcut să lucreze ca tractorist.

Pînă acum, Gheorghe Maminut a reușit să-și îndeplinească planul de producție pe întreaga campanie în proporție de 372 la sută. Prin depășirea planului el e socotit cel mai bun tractorist din stațiune. Se pare că și din toată regiunea, tot el este cel mai bun.

● Vești sosite din regiunea Galați arată limpede: dintre toți tractoriștii, cele mai frumoase realizări le are Grigore Vută de la S.M.T. Făurei. El a reușit să-și depășească planul de producție, pînă acum, cu peste 211 procente. Cine-l va întrece pe harnicul tractorist pînă la decada viitoare?

● In regiunea Constanța sînt mai mulți tractoriști candidați pentru titlul de „cel mai bun tractorist". Fiecare caută să obțină realizări mai frumoase, să întreacă pe ceilalți.

O scrisoare sosită de la S.M.T. Chirnogeni ne anunță că în fruntea acestei lupte este tractoristul Ilie Pricup, din brigada a 21-a, care lucrînd după graficul orar și-a depășit planul cu 302 procente. El a economisit 450 kg. motorină și a strîns 100 kg. ulei ars pentru regenerare.

Cine va fi în fruntea întrecerii date viitoare?

● Sînt harnici tinerii tractoriști de la S.M.T. Pogoanele din regiunea Ploești. Cel mai harnic dintre toți este însă tractoristul Gheorghe Neagu. Pînă acum el a reușit să îndeplinească planul de producție ce-i revenea în campania agricolă de primăvară cu 314 la sută.

Cine îl va întrece?

Unii muncesc, alții dorm

GALAȚI. — (de la corespondentul nostru Iancu Trifan).

Membrii gospodăriei agricole colective „Grivița Roșie" din comuna Insurăței, raionul Călmățui, au terminat în ziua de 7 mai însămînțarea porumbului. Cele 240 hectare cu porumb, 55 hectare cu floarea-soarelui și 17 hectare cu cartofi au fost însămînțate în cuiburi așezate în pătrat. După ce au terminat de însămînțat porumbul, colectiviștii au însămînțat numai în 3 zile și cele 150 hectare cu bumbac. Atît la însămînțarea porumbului cît și la însămînțarea bumbacului, s-au evidențiat Nicolae Alexandru, Stoica Antohi, Dumitru Oprea și alții.

In raionul Călmățui mai sînt însă unele comune unde însămînțările se desfășoară slab și aceasta se datorește faptului că nu sînt folosite toate atelajele. La 7 mai în comuna Viziru din cele 240 atelaje nu erau pe cîmp, nici 200. La moara din comună, zile întregi stau zeci de atelaje cu care s-ar putea realiza și chiar depăși viteza zilnică de lucru. La 7 mai, în comuna Viziru mai erau de însămînțat 300 hectare cu porumb, peste 200 hectare cu bumbac și 40 hectare cu in și plante medicinale. Sfatul popular al comunei nu acordă atenția cuvenită terminării în timpul cel mai scurt a campaniei de însămînțări. Tovarășul Tănăsescu Ignat, președintele sfatului popular al acestei comune nu a cunoscut pînă la 7 mai pe tovarășa Andreescu, tehnician agronom care răspunde de această comună de mai bine de 5 luni de zile.

Comune unde nu este realizată viteza zilnică la însămînțări sînt multe în raionul Călmățui. Printre acestea se numără și Țibănești, Scărlătești și altele, care au încă suprafețe mari de însămînțat. Sfaturile populare comunale din raionul Călmățui trebuie să ia măsuri urgente pentru a folosi întreaga forță de muncă de care dispune raionul și atunci însămînțările vor fi terminate în scurt timp.

*

Comuna Costești poate termina însămînțările în scurt timp

Nu, nu fericesc pe nimeni care, curios, ar încerca să afle cîte ceva despre sprijinul pe care utemiștii și tinerii din comuna Costești, regiunea Pitești, l-au dat și îl dau în asigurarea unei bune desfășurări a muncilor agricole de primăvară, despre utemiștii fruntași la însămînțări etc. De ce? Pentru că tot nu va afla ceva. Chiar dacă ar sta de vorbă cu tovarășul Maricel Iordache, secretarul organizației de bază U.T.M. din comună, tot n-ar afla cine știe ce. Adică ar afla un lucru sigur: că tovarășul Iordache nu cunoaște mai nimic în această privință. Despre situația însămînțărilor în comună? Păi — știe tovarășul Iordache că — regiunea Pitești stă bine cu însămînțările și deci nici raionul Costești nu stă rău. Iar dacă în raion lucrurile merg bine, asta înseamnă că și în comună însămînțările sînt pe terminate. Ceva concret însă — cît la sută s-a însămînțat — asta nu poate să spună, nu știe.

Desigur sînt în comună utemiști fruntași la însămînțări și sînt și alții care mai au de însămînțat. Să nu-l întrebi însă pe tovarășul Iordache de numele acestor utemiști că ai să afli același răspuns — nu știu.

De fapt „nu știu" al tovarășului Maricel Iordache oglindește felul în care comitetul organizației de bază U.T.M. din comuna Costești a muncit — sau mai bine zis, n-a muncit — în campania agricolă din primăvara anului acesta. Din luna februarie, de cînd a fost ales comitetul organizației de bază U.T.M. n-a mai ținut, pînă acum, nici o adunare generală în care să discute cu utemiștii cum să participe la rezolvarea problemelor importante în comună, cum să sprijine bătălia însămînțărilor.

Muncind în felul acesta, comitetul organizației de bază U.T.M. din Costești și-a adus contribuția sa doar la rămînerea în urmă a comunei în ce privește însămînțările. Din întregul raion, codașa este comuna Costești. Pînă în seara zilei de 11 mai se însămînțase doar 63,7 la sută din planul de însămînțări.

In comuna Costești, trebuiau însămînțate în primăvara aceasta 3.076 hectare. Ținînd seama de cele 250 atelaje socotite bune de muncă, erau necesare doar 14 zile ca timp prielnic de muncă pentru ca însămînțările să fie terminate. Insămînțările au început în comună în primele zile ale lunii aprilie. Au trecut de atunci mai mult de 24 zile de muncă, dar însămînțările nu s-au terminat încă. De ce? Pentru că nu au fost folosite de la început toate atelajele, toate forțele. Insămînțările culturilor din primele două epoci, au fost terminate pe la 15 aprilie. Cam tot atunci s-a început și însămînțatul porumbului. Totuși pînă la 1 mai, în comună au fost însămînțate doar 257 hectare. Au fost multe zile bune de muncă atunci — vreo 8—10 zile — și dacă sfatul popular și organizația de bază U.T.M. ar fi muncit cu mai mult spirit de răspundere și ar fi luptat pentru realizarea vitezei medii zilnice și depășirea ei, s-ar fi însămînțat desigur de patru sau de cinci ori mai mult.

Este drept că în ultima vreme ritmul însămînțărilor în comună a început să se intensifice. Totuși nici acum nu sînt folosite toate forțele, toate atelajele. Aceasta o dovedește diagrama realizărilor zilnice. In zilele de 7 și 8 mai, de pildă, s-au însămînțat doar cu 10 și respectiv, 21 hectare mai mult peste viteza medie zilnică. In ziua de 10 mai s-au însămînțat 190,50 hectare, adică cu peste 65 hectare mai mult, pentru ca în ziua de 11 mai — cînd timpul era favorabil — să se însămînțeze doar 95 hectare cu 30 hectare sub viteza medie planificată.

In comuna Costești însămînțările pot fi terminate cît mai de grabă. Posibilități există, trebuiesc numai folosite din plin. Sfatul popular comunal — sprijinit în mai mare măsură de organizația de bază U.T.M. — să ducă o asemenea muncă încît toate atelajele existente în comună să fie pe cîmp, să însămînțeze. Aceasta va face ca în cîteva zile și comuna Costești să poată raporta că și-a îndeplinit datoria — a terminat însămînțările.

M. N. CIRSTEA

Prin cîteva din capitalele țărilor de democrație populară

Varșovia — un imens șantier de construcție

In decurs de 9 ani, înfățișarea Varșoviei, capitala R. P. Polone s-a schimbat radical. Au fost construite zeci de mii de camere de locuit, noi școli, grădinițe de copii, creșe, spitale teatre și cinematografe. Planurile de arhitectură și urbanistică prevăd dezvoltarea continuă a capitalei. Anul acesta la Varșovia vor fi construite clădiri cu un cubaj total de 4 milioane m. c., în afară de clădirile industriale. Populația Varșoviei va primi alte 25.000 camere de locuit, față de 20.000 cîte au fost construite anul trecut. Instituțiile publice care vor fi construite anul acesta în capitala Poloniei vor avea un volum de 650.000 m.c.

In cartierul Muranow, cel mai mare cartier de locuințe din Varșovia, se construiesc străzi largi, bulevarde, parcuri, spații verzi. In cartierul de locuințe Marszalkowska vor fi construite locuințe cu un volum de 900.000 m.c. Numărul camerelor de locuit construite anul acesta în cartierul Marszalkowska se ridică la 1.600. Totodată va începe construirea de noi blocuri de locuințe.

Alte cartiere de locuințe din Varșovia, ca: Mlynow, Mirov, Okencie și altele, vor lua de asemenea o mare dezvoltare.

In capitala R. P. Polone se desfășoară de asemenea o muncă susținută de reconstruire și restaurare a clădirilor istorice din Orașul Vechi, a vechilor ziduri ale orașului, a multor clădiri istorice, cum ar fi clădirea Operei și altele.

Va începe de asemenea amenajarea unei mari piețe în apropierea Palatului de cultură și știință. Piața din fața Palatului de cultură și știință — „Piața Stalin" — va fi cea mai mare din întreaga Varșovie. Ea va avea 700 m. în lungime și 250 m. în lățime. In jurul acestei piețe se vor înălța clădiri cu cîte 7-9 etaje. Piața va fi împodobită cu fîntîni arteziene, sculpturi, ronduri de verdeață etc.

La sfîrșitul anului acesta, va fi terminată construirea clădirii Filarmonicei din Varșovia. Institutul de știință și tehnologie, Universitatea, Școala centrală de statistică și planificare, Școala centrală agricolă și numeroase alte instituții de învățămînt superior din Varșovia vor lua o mare dezvoltare.

An de an, noi școli și blocuri muncitorești, stadioane și parcuri înfrumusețează Sofia, minunata capitală a Bulgariei democrat-populare.

In fotografie: Clădirea facultății de Medicină Veterinară din Sofia.

In capitala R. P. Mongole

Suhe-Bator este unul din colțurile cele mai pitorești ale orașului Ulan-Bator — capitala Republicii Populare Mongole. Casele din piatră albă, minunata clădire a Universității de stat, a Teatrului de muzică și de dramă, a Casei Guvernului, zecile de mari întreprinderi, școlile, cinematografele, cluburile, instituțiile de cercetări științifice, străzile largi și asfaltate — acestea înfrumusețează orașul Ulan-Bator orașul „Viteazului roșu".

Nu este mult timp de cînd, pe locul unde astăzi pe o distanță de cîțiva kilometri se întind cvartalele de întreprinderi și locuințe ale orașului, se afla așezat Urga, un sat pierdut în stepă. Aici locuiau slujitorii mînăstirilor budiste, funcționari, negustori mongoli și străini care exploatau crunt poporul mongol. La Urga exista unica școală din țară. Mizeria, samavolnicia feudalilor și străinilor, analfabetismul total — aceasta era soarta ce fusese hărăzită poporului mongol. Numai după victoria Revoluției populare, obținută în urma sprijinului poporului sovietic, poporul mongol a început să trăiască o viață nouă, îmbelșugată.

Praga — „orașul de aur" al unui popor liber

Praga, — capitala R. Cehoslovace, este unul dintre cele mai vechi orașe ale Europei. Vechea Pragă, se întinde pe malurile rîului Vltava. Pe malul drept este așezat Hradul (cetățuia Pragăi). Cehii iubesc clădirile din Praga veche și construiesc, în armonie cu acestea, Praga nouă, socialistă. Oamenii muncii refac străzile și clădirile din „Stare Mesto" (orașul vechi). A fost restaurată aproape complet primăria din „Stare Mesto", precum și vechile clădiri din istorica piață a acestei părți a orașului. In viitor, între „Stare Mesto" și Zizkov (un raion al Pragăi) în locul unor clădiri urîte și neconfortabile construite în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea, se va ridica un minunat complex de piețe și palate.

Noile bulevarde vor lega Praga trecutului cu Praga viitorului.

Poporul ceh eliberat de sub domnia capitalului, înfrumusețează capitala lui, justificîndu-i denumirea: „orașul de aur".

Phenianul, se înalță din ruine

Pînă la sfîrșitul acestui an, Phenianul, capitala R. P. D. Coreene, va fi din nou o frumoasă capitală modernă. O armată întreagă de tineri arhitecți, sub conducerea directorului Institutului de cercetări în domeniul construcțiilor din Phenian, va reconstrui un oraș nou din ruinele rămase de pe urma războiului. Se construiește bulevardul Stalin, un bulevard lung de 2,5 km. și lat de 60 m.

In apropiere de gara orașului, la intrarea în Phenian, vor fi construite marea clădire a operei de stat, cu o capacitate de 2.000 de locuri și un imens parc. Primele clădiri care vor fi ridicate de-a lungul bulevardului Stalin vor fi un hotel cu cinci etaje pentru oaspeții străini, o școală pentru copiii eroilor coreeni căzuți în război, un mare magazin universal și Academia de Științe a R.P.D. Coreene.

Datorită muncii însuflețite a oamenilor muncii, a tineretului din R.P.D. Coreeană, Phenianul renaște din cenușă.

„Cupa întîrziaților“ rămîne fără concurenți

O sarcină de seamă pe care partidul și guvernul, prin plenara din august 1953, o trasează oamenilor muncii, este aceea de a-și intensifica eforturile în vederea creșterii producției și productivității muncii și al reducerii sistematice a prețului de cost al produselor ceea ce asigură creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Intelegînd că îndeplinirea acestei sarcini nu este posibilă fără educarea tinerilor în spiritul atitudinii noi, socialiste, față de muncă, comitetul organizației de bază U.T.M. de la Filatura Romînă de Bumbac din Capitală și-a îndreptat în deosebi atenția în spre această problemă.

Una din trăsăturile moralei proletare o constituie disciplina socialistă a muncii, liber consimțită, pe care majoritatea tinerilor din întreprindere o consideră ca o îndatorire morală a lor; și este firesc să se întîmple așa, deoarece disciplina clasei muncitoare este disciplina oamenilor liberi care lucrează pentru ei, pentru o viață fericită.

Iată de ce în ultima perioadă, comitetul organizației de bază U.T.M. și-a îndreptat atenția în spre întărirea disciplinei în muncă, obiectiv ce se află înscris în multe din planurile sale de muncă.

Succesele pe care le obțin muncitorii filaturii, oglindesc devotamentul lor față de patria noastră, conștiința că muncind cu rîvnă își aduc aportul lor la întărirea și înflorirea ei.

Firește că succesele colectivului de tineret al fabricii ar putea fi și mai mari dacă în rîndul său n-ar exista și unii care irosesc în zadar minutele prețioase, lenevind sau chiulind.

Problema reducerii absențelor nemotivate și a întîrzierilor a fost de multe ori discutată de către membrii comitetului organizației de bază U.T.M. Pentru cunoașterea tinerilor care manifestă o atitudine nejustă față de muncă, membrii comitetului au luat legătură cu maiștrii și șefii de secții, sfătuindu-se cu ei asupra mijloacelor care pot fi folosite pentru lichidarea lipsurilor.

Una din formele folosite pentru ajutorarea tinerilor o constituie discutarea în adunări de organizație a abaterilor săvîrșite. Nu de mult timp cîteva utemiste din secția ring 1. au lipsit de la lucru. Printre ele se aflau Cîmpeanu Artemiza, Rebedia Domnica, Adomniței Maria și Iacoban Trandafira. S-ar părea la prima vedere că nu contează prea mult dacă un muncitor lipsește o zi. Așa au socotit și cele patru utemiste. Dacă însă s-ar calcula pierderile pe care ele le-au adus fabricii lipsind o zi, rezultatele le-ar face să roșească de rușine și pe ele. Dacă Iacoban Trandafira a lipsit o zi, ea a pierdut timpul în care ar fi trebuit să producă lucrînd la trei părți de ring, 60 de kilograme de fire, din care se puteau țese 588 metri de stambă.

Utemiștii din secție, în frunte cu tovarășa Tudose Maria, secretara biroului organizației de secție U.T.M., au criticat aspru pe cele patru utemiste, arătîndu-le că indisciplina este incompatibilă cu calitatea de utemist.

Critica aspră dar tovărășească, a constituit un prețios ajutor. Primele roade n-au întîrziat să se arate. In luna aprilie utemista Iacoban Trandafira și-a depășit sarcinile de plan cu 2,05 la sută iar 99,9 la sută din firele produse de ea au fost de calitatea I-a.

In afara discutării atitudinii utemiștilor în adunări, membrii comitetului organizației de bază U.T.M. au discutat și personal cu mulți tineri care întîrziau sau lipseau nemotivat. In ultima perioadă, membrii comitetului au criticat pe tinerele Gebescu Emilia, Lebu Aurica, Necșoiu Victoria din secția preparație ca și pe Boșneag Florica și Vasile Constantin de la atelierul mecanic, care obișnuiau să lipsească de la lucru. Comitetul nu s-a mărginit numai să discute cu ei, ci i-a urmărit și la locul de producție. Acum despre acești tineri se spun numai cuvinte de laudă, și pe bună dreptate. Ei vin mai înainte la lucru și își organizează locul de muncă în așa fel încît să folosească din plin capacitatea mașinilor.

In lupta sa pentru reducerea numărului de absențe și întîrzieri, comitetul organizației de bază U.T.M. s-a preocupat de instruirea birourilor organizațiilor de secție U.T.M., a postului utemist de control și a colectivului gazetei de perete „Tînăra filatoare“, antrenîndu-le în acțiunea de întărire a disciplinei în muncă.

Astfel, într-un articol publicat la gazeta de perete sub titlul „Să îmbunătățim calitatea firelor“ au fost criticate tinerele Călinescu Aurelia și Zbîrcea Valeria de la secția ring 3, care, lucrînd neatent, lăsau țevi goale ca și utemistele Dobre Ioana și Stela Bărbulescu din secția preparație, care din același motiv lăsau mosoare defecte. Acest lucru azi nu se mai întîmplă. La gazeta de perete au fost de asemenea popularizate tinerele care-și îndeplinesc cu conștiinciozitate sarcinile, cum ar fi de pildă Luxa Stela de la ring 1, Juga Valeria și Munteanu Maria de la ring 3.

In deosebi postul utemist de control s-a ocupat de problema disciplinei. El a inițiat „Cupa întîrziaților“, la care zilnic erau trecuți muncitorii care întîrziau de la lucru. Mulți dintre „concurenții“ de odinioară au devenit tineri buni în muncă. Așa este Staicu Maria, care în luna aprilie și-a depășit sarcinile de plan cu 7 la sută, dînd produse de calitate superioară.

Important în munca comitetului organizației de bază U.T.M. este faptul că el nu s-a limitat numai la criticarea tinerilor care întîrziau sau chiuleau. El s-a interesat și de tinerii care se poartă necuviincios cu muncitorii vîrstnici. Tovarășul Ghibea Nicolae, membru în comitetul organizației de bază U.T.M., care este și responsabilul postului utemist de control pe fabrică, a stat de vorbă cu utemistul Ghiță Gheorghe din secția electrică, care nu-i respecta pe tovarășii săi de muncă, muncitori vîrstnici cu mai multă experiență.

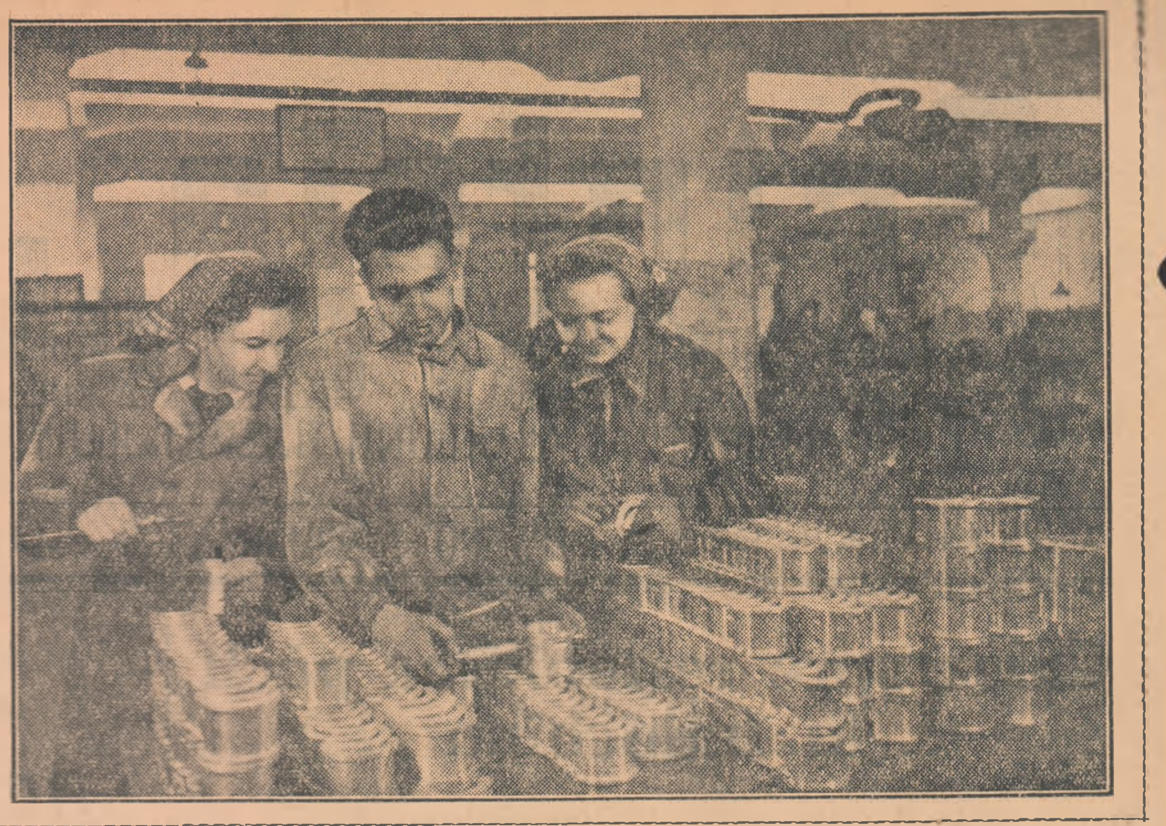
Datorită și sprijinului pe care comitetul organizației de bază U.T.M. l-a dat conducerii fabricii, întărind disciplina în rîndul tinerilor, planul pe întreaga fabrică a fost îndeplinit în luna aprilie în proporție de 101 la sută, iar absențele au fost reduse față de luna martie cu 0,85 la sută.

Deși s-au obținut succese de seamă, în munca comitetului U.T.M. s-au manifestat și o seamă de slăbiciuni care trebuiesc analizate și lichidate de urgență Așa de pildă, există încă o slabă preocupare față de problema agitației vizuale. In secții nu există lozinci legate de întărirea disciplinei în muncă, iar gazeta de perete nu se ocupă în suficientă măsură de această problemă. Cît de interesante ar fi articolele care criticînd pe chiulangii sau pe întîrziați ar arăta concret — ca în cazul amintit mai sus — pagubele pe care ei le-au adus întreprinderii! In acest fel, tinerii ar lua cu hotărîre atitudine împotriva celor indisciplinați.

Apoi, comitetul organizației de bază U.T.M. ar putea folosi noi forme de educare a tineretului. El ar putea organiza adunări generale cu teme: „Ce înseamnă să lipsești o zi“, „Respectă pe tovarășul mai vîrstnic“ etc. Asemenea teme educative au o mare înrîurire asupra tinerilor.

Comitetul organizației de bază U.T.M. și în special tovarășa Rusu Maria, noua secretară a comitetului, trebuie să ceară mai mult sprijin organizației de partid, pentru ca în rîndul tinerilor să existe cît mai mulți fruntași în producție, iar indisciplina din rîndurile tinerilor să fie complet lichidată.

LIDIA IVANCO

Elevii școlilor profesionale care fac practică în marile întreprinderi și uzine primesc un prețios ajutor din partea tinerilor și vîrstnicilor cu experiență.

In fotografie: utemistul Popeanu Paul de la I.M.S. Roman explică elevelor Lungu Theodora și Herțu Elena, aflate în practică la uzină cum se face controlul cuzineților.

Crește bunăstarea colectiviștilor

Incă din copilărie băieții țăranului muncitor Jumară, din Ștorobăneasa, au simțit pe umerii lor jugul crunt al exploatării. Degeaba erau muncitori pricepuți căci viața lor era tot mai grea, plină de chinuri și suferinți. Ei slujeau la bogătașii satului, și abia aveau cu ce-și duce zilele de azi pe mîine.

Dar băieții creșteau și vroiau și ei să ducă o viață mai omenească. Căutau să-și schimbe mereu stăpînii, crezînd că vor da peste unul mai „bun la inimă“. — Zadarnic însă, căci toți erau la fel de hapsîni și neomenoși. Ura lor creștea din ce în ce mai mult pentru aceste lipitori ale satului.

După 23 August viața lor a început să se îmbunătățească. In anul 1950 o veste bună cuprinse întreg satul Ștorobăneasa. Se va face gospodărie colectivă. Și de data aceasta dușmanii fraților Jumară și ai celorlalți țărani săraci și mijlocași, au început să lanseze diferite zvonuri mincinoase la adresa gospodăriei colective. — Impreună cu părinții lor fără să mai stea mult pe gînduri cei trei frați, Marin, Constantin și Alexandru Jumară au făcut cerere de a intra în gospodăria colectivă, alături de încă 38 de familii.

Mare sărbătoare a fost pentru ei ziua de 29 iulie 1950, cînd a avut loc inaugurarea gospodăriei colective, căreia i-au dat numele de „Steaua Roșie“. Cu totul alta era viața lor acum, muncind în colectiv. Un lucru însă nu era în regulă. Se strecurase în rîndul lor, chiar în conducerea gospodăriei, un anume Nicolae Buzică — brigadier de cîmp, care încerca să împiedice bunul mers al gospodăriei. — Acesta întrebuința metode vechi de vătaf de moșie țipînd la oameni. — Avea, e drept și unii care-i erau prieteni și cărora le dădea zile-muncă în plus, ca răsplată pentru unele servicii personale ce i le făceau.

De asemenea Nicolae Buzică căuta să distrugă și vitele gospodăriei, punîndu-le la munci grele peste puterile lor. Pe orice cale făcînd jocul dușmanului, el căuta să destrame gospodăria colectivă. Dar țăranii muncitori au știut să-l descopere și să-l îndepărteze. In anul 1951 consiliul de conducere al gospodăriei a fost schimbat iar Nicolae Buzică și alții de teapa lui au fost dați afară.

Astfel s-a pus capăt nedreptăților, iar tovarășul Anghel Stanciu a fost ales președinte al gospodăriei colective din Ștorobăneasa. Lucrurile au început să se îndrepte în gospodărie. — Cu toții au prins a muncii cu mai multă tragere de inimă, iar veniturile lor creșteau din zi în zi, din an în an. Pentru prima oară în viața lor frații Jumară au început să vîndă din prisosul muncii lor iar din banii luați și-au cumpărat cele necesare. Mai tîrziu și-au construit și o casă.

De asemenea și alți membri ai gospodăriei colective din Ștorobăneasa din prisosul muncii lor și-au cumpărat mobilă, aparate de radio etc. Aceștia sînt: Anghel Țugui, Ilie Bădici, Dumitru Vișan și Anghel Stanciu iar Ștefan Giboi și alții și-au cumpărat și biciclete. Dumitru Jumară și-a luat vacă de lapte pentru gospodăria lui individuală. Cu toții astăzi se pot mîndri și de faptul că în gospodăria lor a început să se dezvolte un sector zootehnic alcătuit din 29 bovine mari, peste 300 oi, peste 300 păsări de rasă Rhode-Island și 14 scroafe. Acum suprafața arabilă a gospodăriei lor colective este cu 58 hectare mai mare față de cea care a fost la inaugurare.

Colectiviștii din Ștorobăneasa se pot mîndri cu gospodăria lor colectivă pentru că numai în gospodărie au avut posibilitatea să muncească după regulile științei agrotehnice, renunțînd la vechile obiceiuri ale lucrării pămîntului, obținînd sporuri însemnate de recolte despre care vorbesc pe bună dreptate țăranii muncitori cu gospodării individuale din sat.

Chiar în anul trecut cu toate că seceta a fost puternică și s-a menținut mai multă vreme ei au ridicat de pe hectar 2.500 kgr. porumb, 2.100 kgr. grîu și mari cantități de floarea soarelui, orz, ovăz, bumbac, leguminoase etc. Alexandru Cioconescu a dus acasă 6.460 kgr. cereale și 4275 lei, Alexandru Coară, 5.902 kgr. cereale și 3.900 lei, brigadierul legumicol Ștefan Giboi 5391 kgr. cereale și 3563 lei și toți ceilalți membri ai gospodăriei au ridicat însemnate cantități de cereale și sume de bani, plus alte bunuri.

Membrii gospodăriei agricole colective, din comuna Ștorobăneasa, năzuiesc spre o viață tot mai bună, doresc să aibă o gospodărie tot mai puternică și să ajungă maiștri ai recoltelor bogate așa cum sînt colhoznicii sovietici.

Sarcini mărețe și-au propus să înfăptuiască în acest an Ei vor face construcții noi pentru animale, vor introduce metodele agrotehnice în munca cîmpului și la grădinărit — tot porumbul îl vor semăna în cuiburi așezate în pătrat. Pentru grădină au amenajat 100 metri pătrați răsadnițe calde și au confecționat cu presa proprie a gospodăriei 3.000 bucăți ghivece nutritive. Gheorghe Doagă secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. din gospodărie și utemistele Paulina Giboi și Tudorina Curcă au repicat răsaduri pe cea mai mare întindere din terenul destinat în acest scop. Succese mari obțin și cei de la grădină, și cei din brigada de cîmp a gospodăriei. In două zile au semănat 8 hectare cu ovăz și mazăre.

Cu toții, vîrstnici și tineri dau bătălia pentru recolta anului acesta, contribuind astfel la îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc de la orașe și sate.

BURCUȘ ION
corespondent al „Scînteii tineretului“ pentru regiunea București

Din activitatea căminelor culturale

Lucruri mărunte dar pline de semnificație

— Prea multe despre activitatea noastră n-aș putea să vă spun — începu tov. Crîșmăreanu Constantin, directorul căminului cultural din satul Vlădeni Vale, comuna Frumușica. Știți, eu sînt nou la cămin și abia am început să-i dau de rost muncii. In tot cazul pot spune că țăranii muncitori vin în număr mare la cămin, sînt tare dornici să afle noutăți, să învețe, să se distreze.

Aproape în fiecare duminică sălile căminului sînt pline. Cu mijloacele pe care le avem, noi ne străduim să răspundem acestui interes pentru activitatea culturală. De exemplu duminica organizăm audiții colective la radio. Programele transmise special pentru țărănimea muncitoare sînt ascultate cu mare atenție. De multe ori dăm și cîte un festival artistic la care-și dau concursul corul și echipa de dansuri a căminului. Apoi, la noi la cămin există un taraf, „pe cinste“ cum se spune. Cred c-ați auzit de el pentru că i-a mers vestea nu numai în raionul nostru. Viorîștii Vasile Ursache și Mihai Ursache au fost la București, la Festival Au luat și premii.

Aș mai putea să spun cîte ceva despre conferințele care se țin în cadrul căminului. In general noi ne străduim să tratăm în prelucrări și conferințe problemele care interesează cel mai mult țărănimea muncitoare. La începutul lui martie de exemplu s-a dezbătut la noi Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la însămînțările din primăvara anului acesta. In săptămîna următoare s-a citit conferința „Asigurările de stat, sprijin al țărănimii muncitoare“ iar în 21 martie chiar eu le-am vorbit țăranilor despre broșura „Să ne îndeplinim obligațiile față de stat“. Mai demult tovarășa directoare a școlii a ținut o prelucrare despre metoda însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Expunerea acestei metode agrotehnice înaintate, a atras atenția celor prezenți mai ales cînd a luat cuvîntul și țăranul mijlocaș Dumitru Ghițescu. „Eu am însămînțat doi ani porumbul cu metoda asta — a spus el — și am văzut că așa rod bogat n-am mai scos niciodată. De aceea anul ăsta o să însămînțez toată suprafața de 1,20 ha pe care o am rezervată pentru porumb, în cuiburi așezate în pătrat“.

Din păcate, la noi nu funcționează încă un cerc agro-zootehnic Aici s-ar putea arăta și alte metode înaintate din agricultură și țăranii muncitori ar avea posibilitatea să învețe mai bine cum să dobîndească recolte sporite la hectar. Ne vom strădui să organizăm cît de curînd un astfel de cerc.

Și pentru că probabil vă interesează, țin să vă spun că tinerii din sat sînt sufletul căminului nostru, ei participă cu multă dragoste la mai toate activitățile. Toți cei 24 membri ai corului ca și cei 5 dansatori sînt tineri. Dar nu toți tinerii din sat înțeleg să pună umărul la această muncă a noastră, frumoasă și folositoare. Și rău e că tocmai acei tineri care ar putea să ne ajute cel mai mult, n-o fac din toată inima. Unele tinere învățătoare, de exemplu, deși ar trebui să fie în fruntea celor care sprijină munca culturală, deoarece au pricepere în această muncă, nu răspund totdeauna la chemările noastre. Nu-i așa că greșesc?

...Cum v-am mai spus eu sînt nou la cămin, așa că nu prea mai am despre ce să vă vorbesc, încheie modest tov. Crîșmăreanu.

Toate aceste lucruri, mărunte în aparență, pe care le poți afla de la el, vădesc totuși un lucru foarte însemnat: ele arată că în satele patriei noastre pătrunde tot mai mult cultura, că țărănimea muncitoare își făurește cu ajutorul partidului o viață nouă, mereu mai luminoasă.

S. V.

Noutăți din agricultura U.R.S.S.

★ ★

Mașina de cules porumb

Pînă în prezent una dintre muncile agricole care necesită mare volum de muncă — culegerea știuleților de porumb, se face manual. Inginerii mecanizatori sovietici Krîciun, Iodov și Osman au propus o mașină specială care înlocuiește complet munca manuală. Tulpinele de porumb trec prin cilindrii rotativi ai mașinii. Aci știuleții sînt smulși, iar tulpinele de porumb trec în tocătoare pentru prepararea de nutrețuri. Noua mașină poate fi pusă în mișcare de orice motor.

Uzina de reparații din Dnepropetrovsc a Ministerului Agriculturii și Colectărilor a fabricat primele zece asemenea mașini, care au fost trimise în S.M.T.-urile din regiune. Uzina a început fabricarea a încă o sută de asemenea mașini.

Ingrășăminte bacteriale

Solul este populat de miliarde de ființe vii extrem de mici, microorganismele. Ele sînt atît de mici încît nu pot fi văzute cu ochiul liber și se înmulțesc foarte repede și în număr mare. Savanții au calculat că pe 1 hectar de pămînt puțin roditor trăiesc bacterii care cîntăresc laolaltă aproape o jumătate de tonă, iar pe 1 hectar de pămînt roditor, bacterii care cîntăresc aproape 10 tone!

Microorganismele joacă un rol mare în viața plantelor. Ele le ajută să-și însușească hrana, ele transformă în humus substanțele organice și anume resturile rădăcinilor plantelor care au murit. Totuși, nu toate bacteriile ajută plantelor să obțină hrana. Dimpotrivă, există bacterii care împiedică aceasta. Pentru a mări numărul de bacterii folositoare, omul poate creia condiții favorabile pentru dezvoltarea lor, de exemplu prin asigurarea accesului mai mare de aer în sol. In multe cazuri se poate mări și direct, de cîteva ori, numărul de bacterii folositoare. Pentru aceasta ele sînt crescute în fabrici și introduse în sol Microorganismele înmulțite pe cale artificială se numesc îngrășămînt bacterial.

Acțiunea și metodele de utilizare a acestui tip de îngrășămînt diferă cu totul de acțiunea și metodele de utilizare a îngrășămintelor obișnuite. Bacteriile înseși nu constituie îngrășămîntul. Ele nu fac decît să transforme resturile moarte ale plantelor și animalelor în hrană pentru plante, oferă acestora mai multe substanțe nutritive.

Nitraginul este cel mai răspîndit tip de îngrășămînt bacterial. El constă din bacterii înmulțite artificial, care trăiesc de obicei în tuberculele rădăcinilor unor plante ca trifoiul, lucerna, lupinul. Fiecare plantă are microorganismele sale. De aceea nu se poate utiliza de exemplu nitraginul de lupin pe un cîmp de trifoi și invers, nitraginul de trifoi pe un cîmp de lupin.

Bacteriile înmulțite se toarnă în sticle de o jumătate de litru și se trimit spre vînzare colhozurilor și sovhozurilor.

Nitraginul se introduce în pămînt împreună cu semințele. La început, conținutul sticlei se toarnă într-un vas curat și se diluează cu apă pînă la dizolvarea completă.

Această soluție se amestecă periodic și cu ea se stropește în mod uniform semințele. Semințele stropite se seamănă în aceiași zi. In cazul cînd, după stropire, semințele sînt ținute mai mult timp, acțiunea bacteriilor scade. Este mai bine să se semene în sol umed.

Nitraginul poate fi fabricat chiar în colhoz sau sovhoz Pentru aceasta pe cîmpurile de lucernă, trifoi sau lupin se alege o parcelă de 2—3 metri patrați cu plante bine dezvoltate. Ele se dezgroapă înainte de înflorire. Se spală și se usucă apoi rădăcinile cu tubercule mari de culoare roză. După aceea se aleg tuberculele și se mărunțesc pînă se transformă în praf care se dizolvă apoi în apă. Soluția obținută se stropește pe semințe.

Azotobacterina este un alt tip de îngrășămînt bacterial. El se obține pe sol de humus, turbă sau agar. Agarul este un mediu nutritiv cu aspect verzui, în care bacteriile trăiesc bine și se înmulțesc rapid. El se prepară la fabrici din alge marine.

Azotobacterina se utilizează la culturi cerealiere, fînețuri și culturi tehnice în cantitate de 3 kg. pe hectar, iar la cartofi cîte șase kgr. Ea se introduce în sol împreună cu semințele. Prelucrarea semințelor se face în ziua semănatului într-o încăpere ferită de razele soarelui. Semințele înmuiate se amestecă cu azotobacterina numai după uscarea lor și după alterarea formalinei.

Azotobacterina este foarte sensibilă la aciditatea solului. De aceea ea se utilizează la soluri neutre sau slab acide.

In ultimii ani a început să se utilizeze un nou preparat de îngrășăminte bacteriale — fosforobacterina. Acest preparat îmbunătățește considerabil aprovizionarea cu fosfor a plantelor.

Utilizarea largă a îngrășămintelor bacteriale este o nouă sursă de sporire a recoltelor culturilor agricole.

Timpul liber - în mijlocul tovarășilor tăi

„Să educi în om credința în bucuria vie de mîine, o bucurie deplină, nu pe lumea cealaltă, ci aici pe pămînt“.

Acest minunat îndemn al lui Gorki, adresat tineretului sovietic, a intrat astăzi și în viața studenților noștri ca și a întregului nostru tineret

Obiceiul tineretului sovietic, de a petrece timpul liber în mijlocul tovarășilor de muncă, prinde rădăcini tot mai adînci în viața tineretului romîn. In educația comunistă a tineretului studios formele de petrecere a timpului liber au o importanță deosebită. Reuniunile studențești, revistele vorbite, întîlnirile cu fruntașii vieții politice și culturale, seratele culturale etc., toate aceste manifestări cultural-artistice dezvoltă patriotismul socialist și internaționalismul proletar, contribuie la întărirea colectivului, la legarea unor noi prietenii; oamenii se cunosc mai bine, se rupe bariera timidității și a izolării, se dezvoltă inițiativa și dragostea pentru colective.

Să găsim forme noi și interesante

In facultățile Universității „C. I. Parhon“ revistele vorbite studențești au fost introduse încă în cursul anului 1952. A intrat în tradiția fiecărei facultăți organizarea unor asemenea manifestări cultural-educative măcar de două sau de trei ori pe semestru

Revistele vorbite sînt o formă de reuniune tovărășească. Ele însă sînt o formă mai înaintată, tocmai pentru că alături de dans (care era mai înainte totul la o reuniune) acum se prezintă și un program cultural-artistic. Revistele vorbite dau astfel un conținut nou reuniunilor, un conținut educativ.

O revistă vorbită cu o temă deosebit de interesantă s-a ținut la Facultatea de geologie și geografie, unde s-a vorbit despre dragostea pentru profesiunea aleasă. Geologi de frunte au vorbit studenților despre o serie de aspecte din munca de cercetare și descoperire a bogățiilor subsolului patriei noastre.

La Facultatea de biologie, tovarășul acad. Macovschi a vorbit viitorilor biologi despre frumusețea și perspectivele muncii lor.

Temele care se pot discuta în cadrul revistelor vorbite sînt variate.

La Facultatea de pedagogie studenții au organizat o revistă vorbită cu tema „Să ne iubim și să ne cunoaștem patria“. Aici au vorbit mai mulți studenți, fiecare despre o regiune a țării noastre, despre viața culturală, port, obiceiuri, limbă, natură etc.

Tot la Facultatea de pedagogie s-a mai organizat o revistă vorbită cu o temă, tot atît de importantă, — „Să cunoaștem Uniunea Sovietică“.

Aici tovarășii care au studiat în Uniunea Sovietică au vorbit despre viața studenților sovietici — viața de cămin, activitatea extrauniversitară — despre Moscova, Leningrad și alte orașe ale U.R.S.S.

Cunoașterea vieții studenților sovietici înseamnă pentru studenții de la noi nu numai perspectiva unui viitor luminos, dar și un îndreptar practic în organizarea vieții de fiecare zi.

Alături de cunoașterea Uniunii Sovietice, alături de cultivarea dragostei pentru țara socialismului victorios, cunoașterea luptei clasei muncitoare din țările capitaliste constituie de asemenea un factor important pentru dezvoltarea internaționalismului proletar în rîndurile tineretului

Reviste vorbite pe această temă s-au organizat la facultățile de matematici și filosofie, tratîndu-se teme ca: „Lupta tineretului din Iran pentru independență națională“, „Viața grea a tineretului din India“ etc.

Revistele vorbite care s-au organizat în Universitatea „C I Parhon“ sînt un pas important făcut în munca cultural-artistică de către organizația de bază U.T.M. din Universitate.

★

Cu toată bogăția de probleme care se pot trata în cadrul revistelor vorbite, ele sînt doar o formă de reuniune și nu pot cuprinde necesitățile culturale ale studențimii.

Recenziile, seratele literare, festivalurile artistice sau sportive, audițiile muzicale, revistele satirice, discuțiile asupra unor romane sau unor probleme, întîlnirile cu tineretul din fabrici sau din gospodării colective constituie tot atîtea forme de îmbogățire a activității cultural-educative studențești.

Un exemplu pozitiv în această direcție îl dă colțul roșu de la Facultatea de filosofie, care a organizat o audiție muzicală din Dunaevski, care a plăcut foarte mult. Inițiativa colțului roșu de la Facultatea de filosofie nu ar fi trebuit să treacă „nevăzută“ de comitetul U.T.M. din Universitate.

Studenții Facultății de filologie au organizat la rîndul lor discutarea romanului „Studenții“ de Iuri Trifonov. Discuțiile care s-au purtat în legătură cu problemele care le pune acest roman au fost foarte vii și bogate, ceea ce dovedește, în afară de valoarea romanului, că studenții privesc cu interes organizarea discuțiilor asupra unor cărți sau probleme legate de viața studențească.

Puținele exemple care pot fi date însă în legătură cu aceste forme de activitate educativă arată slaba preocupare a comitetului U.T.M. din Universitate, pentru dezvoltarea și generalizarea lor. Comitetul U.T.M. din Universitate trebuie să cunoască cît mai temeinic toate inițiativele care vin din masa studențească, să le generalizeze pe acelea care pot fi de folos.

Datoria comitetului U.T.M. din Universitate și a birourilor din facultăți este de a duce mai departe realizările obținute, de a îmbogăți activitatea cultural-educativă și de a o ridica la un nivel mai înalt.

Grupa studențească — centrul activității educative

Viața unei grupe studențești, activitatea ei, nu poate să se rezume numai la procesul de învățămînt. Problema principală este nu faptul că mîine, pe șantierele patriei noastre, în fabrici, pe ogoare, sau în școli vor lucra un număr oarecare de ingineri, tehnicieni, agronomi sau profesori. Interesează mai ales ce fel de ingineri, tehnicieni, agronomi sau profesori vor contribui mîine la construirea socialismului în patria noastră.

Atragerea și îndrumarea colectivului grupei de studenți spre activitatea cultural-educativă, folosirea reuniunilor studențești pe grupe, ca mijloc de activitate cultural-educativă, canalizarea posibilităților grupei studențești spre educația comunistă a membrilor săi s-a făcut prea puțin în Universitatea „C. I. Parhon“.

Dacă au fost unele încercări — dealtfel reușite — acestea n-au fost generalizate de comitetul organizației de bază U.T.M. pe Universitate. Grupa de psihologie din anul II al Facultății de filosofie — de pildă — a organizat o seară culturală — urmată de dans — cu tema „Din creațiile folclorului nostru“.

In cadrul unor asemenea manifestări cultural-educative în afară de faptul că tema care se discută contribuie le educația membrilor grupei, studenții se pot cunoaște mai bine, colectivul grupei se cimentează.

Atragerea întregului colectiv al grupei la activitatea educativă, dezvoltă spiritul de răspundere, înlătură pasivitatea și dezinteresul. Și acest lucru se face simțit și în munca de învățătură.

Mai multă preocupare pentru conținut

Sensul nou, educativ, al reuniunilor studențești, cerințele cultural-educative ale tineretului nostru în plină creștere, necesitatea tot mai evidentă de a folosi reuniunile studențești în scopuri educative, nu ca simple ocazii pentru o distracție sterilă, pun într-o lumină nouă problema conținutului reuniunilor studențești. Ceea ce se cere în primul rînd de la o reuniune studențească este asigurarea unui bogat și înalt conținut de idei.

Pentru că reușita reuniunii și calitatea ei depinde tocmai de calitatea programului este necesar ca în pregătirea acestuia să se țină cont de specificul fiecărei facultăți. Bineînțeles, acest lucru nu obligă pe biologi să asculte conferințe și comunicări numai din domeniul științelor naturii. Ei pot și trebuie să se preocupe și de alte probleme, să desfășoare o bogată activitate artistică.

Problema specificului se referă la necesitatea de a cunoaște cerințele cultural-artistice ale studenților din facultatea respectivă și a îmbina aceasta cu problemele activității profesionale. Chiar atunci cînd în programul acestor reuniuni figurează probleme profesionale, reuniunile studențești nu trebuiesc transformate în cercuri științifice, așa cum s-a întîmplat la Facultatea de biologie. Pentru a atrage masa studenților la aceste forme de petrecere cu folos a timpului liber, reuniunile studențești trebuie să aibă un program cît mai variat și interesant. In acest fel studenții vor participa nu numai ca spectatori, ci și ca ogranizatori, ceea ce cu siguranță va ridica în mod simțitor calitatea reuniunilor.

Legată de conținutul educativ al reuniunilor studențești este și problema dansului. Dansul este un mijloc important de recreare. Nu este lipsit de importanță însă felul cum se dansează. La reuniunile organizate de Facultatea de științe juridice se mai pot vedea încă studenți care transformă dansul dintr-un mijloc de recreare, din veselie și voie bună, într-o mascaradă, dacă nu mai rău. Asemenea atitudini — care nu sînt altceva de cît o formă a cosmopolitismului — trebuiesc stîrpite cu desăvîrșire.

Să îmbunătățim activitatea cultural-artistică

Activitatea cercurilor artistice de amatori are o mare importanță în asigurarea unui conținut vioi și atractiv al reuniunilor studențești. Slaba preocupare a comitetului organizației de bază U.T.M. din Universitate pentru dezvoltarea cercurilor artistice de amatori se reflectă destul de bine în calitatea reuniunilor.

Corul Universității „C. I. Parhon“ este bine cunoscut tineretului. El a dat o serie de concerte publice, iar o serie de cîntece executate de cor au fost imprimate pe plăci. La Festival, corul a cîntat în fața reprezentanților tineretului întregii lumi, luînd parte la concurs și fiind și premiat.

Totuși corul a dat puține spectacole în fabrici, n-a vizitat nici o gospodărie agricolă colectivă, iar în ultimul timp n-a mai dat spectacole nici în fața studenților din universitate. Colectivul de dansuri a încetat și el repetițiile. Nu se prezintă mai bine nici cercurile artistice de amatori din facultăți. Ele au fost neglijate de către organizațiile U.T.M. respective.

★

In toate aceste lipsuri se reflectă slaba muncă cultural-educativă dusă pînă acum de comitetul U.T.M din Universitatea „C. I. Parhon“. Este suficient un singur exemplu pentru a ilustra „grija“ comitetului U.T.M. pentru munca culturală. De la începutul acestui an universitar pînă acum comitetul U.T.M. n-a analizat niciodată munca culturală din Universitate. Lipsa de preocupare a comitetului a reeșit și din conferința pentru alegerea organelor de conducere U.T.M. Pe linia hotărîrilor care s-au luat la conferință, noul comitet U.T.M. trebuie să treacă neapărat și cît mai repede la ridicarea muncii cultural-educative la nivelul cerințelor unui focar de cultură ca Universitatea „C. I. Parhon“.

Ridicînd calitatea muncii cultural-educative, preocupîndu-se mai temeinic de conținutul și organizarea reuniunilor studențești, comitetul organizației de bază U.T.M. din Universitatea „C. I. Parhon“ va face să se îmbunătățească simțitor educația comunistă a studenților.

A. USCAR

Cu privire la problema coreeană

Declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 11 mai a conferinței de la Geneva

GENEVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația cu privire la problema coreeană făcută de V. M. Molotov în ședința din 11 mai a conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe.

Domnule președinte, domnilor delegați!

Discutarea problemei coreene la actuala conferință dovedește că există importante divergențe în punctele de vedere asupra rezolvării acestei probleme.

Aici au fost expuse propunerile Republicii Populare Democrate Coreene în problema restabilirii unității Coreei ca stat independent și democratic. Aceste propuneri au fost sprijinite de Republica Populară Chineză și de Uniunea Sovietică. La baza acestor propuneri stă concepția potrivit căreia restabilirea unității Coreei este în primul rînd cauza coreenilor înșiși, cauza poporului coreean. In conformitate cu aceasta, sînt respinse orice încercări de a impune poporului coreean hotărîri inacceptabile pentru el în ce privește organizarea politică și socială a statului coreean. Orice s-ar spune în această privință, guvernul sovietic poate declara cu deplin temei că poziția Republicii Populare Democrate Coreene corespunde principiilor democratismului și totodată corespunde intereselor vitale și drepturilor naționale ale poporului coreean.

La această conferință a mai fost expusă și o altă poziție față de problema coreeană. Ea se reduce la încercarea de a impune poporului coreean hotărîrea ilegală adoptată de Adunarea Generală O.N.U. la 7 octombrie 1950, în toiul războiului din Coreea. In această hotărîre a Adunării Generale adoptată în ciuda protestelor Uniunii Sovietice și a unei serii de alte state, care fac parte din Organizația Națiunilor Unite, s-a făcut încercarea de a se sprijini planurile agresive menite să pună nu numai Coreea de sud, ci și Coreea de nord sub controlul efectiv al forțelor armate ale S.U.A. Conform acestei hotărîri a Adunării Generale, a fost constituită o „Comisie a O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei". Totodată, s-a pus problema asigurării unei așa-numite „situații stabile", nu numai a Coreei de nord.

Faptul că în prezent aici se insistă din nou pentru traducerea în viață a acestei hotărîri ilegale nu reprezintă decît o încercare de a camufla sub steagul O.N.U. planurile puterilor agresive de cotropire a Coreei. Insistînd asupra punerii în aplicare a acestei hotărîri ilegale a Adunării Generale, se tinde ca în cursul actualelor tratative să se obțină ceea ce nu s-a putut obține prin forță în cursul celor trei ani de război în Coreea.

I.

Problema coreeană și Organizația Națiunilor Unite

Toate acestea ne obligă să insistăm în mod deosebit asupra rolului Organizației Națiunilor Unite în evenimentele din Coreea. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît și la actuala conferință sînt adesea oglindite în mod fals fapte îndeobște cunoscute, referitoare la evenimentele din Coreea.

In realitate însă, Organizația Națiunilor Unite nu a fost niciodată poate pusă într-o situație atît de înjositoare ca în timpul evenimentelor din Coreea. Faptele dovedesc că în cazul de față Statele Unite ale Americii, urmărindu-și propriile lor țeluri în Coreea, au folosit steagul Organizației Națiunilor Unite în scopuri care nu au nimic comun cu interesele, drepturile și țelurile acestei organizații internaționale. Discutînd problema coreeană în cadrul conferinței de la Geneva, noi trebuie să ne amintim felul în care s-au desfășurat evenimentele în Coreea după terminarea celui de al doilea război mondial. In vara anului 1945, în conformitate cu acordul existent între aliați în războiul împotriva Japoniei militariste, trupele sovietice au intrat pe teritoriul Coreei situat la nord de paralela 38, iar trupele S.U.A. — pe teritoriul situat la sud de această paralelă.

Sarcina lor era de a primi capitularea trupelor japoneze, zdrobite anterior de Armata Sovietică pe teritoriul Manciuriei și de a ajuta astfel poporului coreean să scape de ocupația japoneză, care durase înainte de aceasta aproape 40 de ani. Firește că datorită acestei situații problema privind condițiile unificării Coreei de nord și de sud într-un stat democrat unit a căpătat o deosebită importanță.

Problema unificării Coreei a apărut încă la conferința din decembrie 1945 de la Moscova a miniștrilor afacerilor externe ai S.U.A., Angliei și U.R.S.S. Planul privitor la Coreea prezentat pe atunci de guvernul S.U.A. a arătat de la bun început că pentru guvernul S.U.A. nu se punea problema restabilirii unui stat coreean independent. S.U.A. au propus instituirea pe un termen de 5—10 ani a unei tutele asupra Coreei exercitată de patru state (S.U.A., Anglia, China și U.R.S.S.), cărora li s-a propus să creeze un organ special pentru administrarea întregii Coree. Acest plan a fost respins de Uniunea Sovietică.

La insistențele U.R.S.S., la 27 decembrie 1945, conferința de la Moscova a adoptat următoarea hotărîre fundamentală:

„In scopul refacerii Coreei ca stat independent, al creării condițiilor pentru dezvoltarea țării pe baze democratice și al lichidării cît mai grabnice a consecințelor nefaste ale îndelungatei dominații japoneze în Coreea, se creează un Guvern Democrat Coreean Provizoriu care să ia toate măsurile necesare dezvoltării industriei, transporturilor și agriculturii Coreei, precum și a culturii naționale a poporului coreean".

Pentru a pune în practică hotărîrile adoptate de conferința de la Moscova, la care a aderat și guvernul Chinei, a fost creată o Comisie mixtă sovieto-americană, din care au făcut parte reprezentanți ai comandamentului trupelor sovietice și americane din Coreea.

Semnînd acordul privitor la crearea unui Guvern Democratic Coreean Provizoriu, guvernul S.U.A. nu a urmat totuși calea care ar fi asigurat înfăptuirea acestei hotărîri. In decursul anilor 1946 și 1947, Comisia mixtă sovieto-americană s-a întrunit de cîteva ori la Seul pentru a examina această problemă. Nu s-a ajuns însă la nici o înțelegere. Reprezentanții Americii au încercat de fapt să reducă la zero rolul organizațiilor democratice din Coreea de nord și de sud în consultarea cu Comisia mixtă. Pe teritoriul Coreei de sud ei se bizuiau pe mici grupuri reacționare, rupte de popor și interesate în înăbușirea năzuințelor lui democratice. Aceste grupuri au fost folosite pentru a împiedica adoptarea vreunei hotărîri privind formarea unui Guvern Democratic Coreean Provizoriu. Datorită atitudinii adoptate de reprezentanții americani, Comisia mixtă sovieto-americană nu a putut lua nici un fel de hotărîri privitoare la problema constituirii unui Guvern Democratic Coreean Provizoriu.

De atunci au început încercările guvernului S.U.A. de a folosi steagul O.N.U. pentru a face ca situația din Coreea să evolueze în sensul dorit de acest guvern. In același timp S.U.A. au încetat să țină seama de hotărîrea conferinței de la Moscova, care purta semnătura ministrului afacerilor externe al S.U.A. Statele Unite au încetat să țină seama și de faptul că problema coreeană ca problemă legată în mod direct de urmările războiului, nu intră în competența Organizației Națiunilor Unite, așa cum rezultă direct din articolul 107 al Cartei O.N.U.

Intre anii 1947—1949 delegații americani la O.N.U. s-au străduit pe toate căile să folosească această organizație internațională în scopurile lor. In ciuda protestelor Uniunii Sovietice și ale unei serii de alte state care au arătat că discutarea problemei coreene în Organizația Națiunilor Unite este ilegală, ei au impus Adunării Generale examinarea problemei cu privire la Coreea. Astfel a început prima etapă a folosirii steagului O.N.U. pentru amestecul ilegal al S.U.A. în afacerile Coreei.

Procedîndu-se în acest fel au fost întreprinse două feluri de acțiuni în mod evident inadmisibile.

Comisia pentru Coreea constituită conform hotărîrii Adunării Generale a fost de fapt nevoită să constate că în Coreea de sud există un regim antidemocratic, corupt și terorist al clicii lui Li Sîn Man. Dar totodată, această comisie și-a asumat rolul de protector al acestui regim antipopular. Lucrurile au mers atît de departe încît Comisia O.N.U. pentru Coreea și-a asumat chiar rolul de observator în „alegerile parlamentare" înscenate în Coreea de Sud, deși aceste alegeri au fost o adevărată batjocură polițienească la adresa poporului coreean, a drepturilor sale și a normelor democratice elementare. Pe de altă parte, această comisie a încercat să-și extindă activitatea și asupra Coreei de nord. Acestea constituiau încercări de a extinde regimul sud-coreean antipopular asupra întregii Coree. Toate tentativele de acest fel au primit însă o ripostă hotărîtă din partea populației Coreei de nord și din partea guvernului Republicii Populare Democrate Coreene.

Concomitent cu aceste încercări ale O.N.U. de amestec în afacerile interne ale Coreei de nord, Li Sîn Man a început să amenințe fățiș că va dezlănțui războiul împotriva Coreei de nord. Astfel, în luna septembrie 1949, Li Sîn Man afirma în scrisoarea adresată profesorului american Oliver, că „acum a sosit momentul cel mai prielnic din punct de vedere psihologic pentru a întreprinde acțiuni agresive și pentru a ne uni cu acea parte a armatei comuniste din nord care ne este loială. In vederea lichidării celeilalte părți a ei". La 30 decembrie 1949, Li Sîn Man a declarat în mod fățiș că în noul an, (adică în anul 1950) el își pune drept scop cotropirea Coreei de nord. El a declarat atunci că „în noul an, ca urmare a schimbării situației internaționale, noi trebuie să unim prin forțele noastre Coreea de sud cu cea de nord". Astfel, lisînmaniștii acționînd sub protecția Statelor Unite ale Americii au pregătit războiul din Coreea.

Războiul din Coreea impus din afară a izbucnit în iunie 1950. Acest război s-a transformat într-o intervenție militară din partea Statelor Unite ale Americii, intervenție care a durat trei ani. S-au depus toate eforturile pentru a camufla acest război sub steagul Organizației Națiunilor Unite.

De atunci a început a doua etapă a folosirii steagului O.N.U. pentru amestecul ilegal, dar fățiș agresiv al S.U.A. în afacerile Coreei sau mai bine zis în războiul din Coreea.

Adevărata stare de lucruri se poate vedea din următoarele fapte.

La 27 iunie 1950 președintele Truman a anunțat că a dat ordin forțelor armate americane să intre în război împotriva Coreei de nord. In afară de aceasta flota maritimă militară americană staționată în Extremul Orient a primit ordin „de a preîntîmpina un atac împotriva Formozei (Taiwan)", ceea ce a însemnat de fapt ocuparea insulei chineze Taiwan. Aceasta însemna că guvernul S.U.A. a trecut de la politica de pregătire a agresiunii la acte directe de agresiune și a pășit pe calea amestecului fățiș în afacerile Coreei și ale Chinei.

Abia după acest ordin al președintelui Truman, care a declanșat agresiunea americană în Coreea, s-a întrunit la 27 iunie Consiliul de Securitate și a formulat recomandările sale privind participarea statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite la acest război, fapt care a fost prezentat drept un ajutor acordat regimului sud-coreean. Atît hotărîrea Consiliului de Securitate din 27 iunie și hotărîrea precedentă din 25 iunie, cît și hotărîrile Consiliului de Securitate adoptate în cursul lunii iulie 1950 au constituit o încălcare grosolană a Cartei Organizației Națiunilor Unite fiind de aceea ilegale. Ele nu puteau avea putere legală deoarece la adoptarea acestor hotărîri lipseau reprezentanții a doi membri permanenți ai Consiliului de Securitate: Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză. Or, conform Cartei O.N.U., hotărîrile Consiliului de Securitate pot avea putere legală în problemele războiului și ale păcii numai în cazul cînd pentru ele se pronunță majoritatea membrilor Consiliului de Securitate și cînd din această majoritate fac parte toți cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate. **In cazul de față o însemnătate deosebită o are faptul absenței din Consiliul de Securitate a reprezentantului Chinei ale cărei interese sînt afectate atît de nemijlocit de războiul din Coreea. Participarea la hotărîrile menționate a reprezentantului gomindanist nu face decît să sublinieze caracterul lor ilegal.**

S-au făcut aici referiri la aceste hotărîri ale Consiliului de Securitate și pentru a justifica participarea unei serii de state la războiul din Coreea. Dar aceste hotărîri ilegale ale Consiliului de Securitate nu pot fi considerate drept hotărîri ale Organizației Națiunilor Unite. De aceea participarea unei serii de state la războiul din Coreea este doar camuflată sub steagul Organizației Națiunilor Unite. Acest lucru a fost făcut de Consiliul de Securitate încălcîndu-se Carta O.N.U., deoarece cercurile agresive americane au avut nevoie de un asemenea camuflaj.

Ulterior, persoane oficiale din S.U.A. au făcut destule declarații în care erau dezvăluite adevăratele motive ale participării S.U.A. la războiul din Coreea. Astfel, cunoscutul general american Van Fleet a declarat în mod fățiș în ianuarie 1952: „O Coree oarecare, trebuia să se producă, fie aci fie în oricare altă parte a lumii". El a căutat să justifice participarea S.U.A. la acest război prin faptul că războiul din Coreea a creat o situație în care „uzinele noastre produc din nou în prezent armament într-o cantitate mereu crescîndă". Este absolut evident că războiul din Coreea a ajutat la ducerea politicii de goană a înarmărilor, iar acest lucru convenea pe deplin cercurilor agresive ale S.U.A.

In decursul anilor 1950—1953, pînă la semnarea armistițiului din Coreea, Organizația Națiunilor Unite a adoptat o serie întreagă de hotărîri în problema coreeană. Incepînd din august 1950, de cînd Uniunea Sovietică a început din nou să participe la ședințele Consiliului de Securitate, a devenit cu neputință camuflarea agresiunii americane din Coreea sub steagul Consiliului de Securitate.

De atunci a fost folosită ca paravan Adunarea Generală a O.N.U., ceea ce a zdruncinat într-o măsură însemnată prestigiul ei internațional.

Trebuie să se reamintească aici și faptul că toate aceste hotărîri ale Consiliului de Securitate și ale Adunării Generale au fost luate fără să se țină seama de interesele poporului coreean și fără participarea la discutarea acestor hotărîri a reprezentanților poporului coreean. Este suficient să spunem că reprezentanții Republicii Populare Democrate Coreene nu au fost nici o singură dată ascultați la O.N.U. cînd s-a examinat problema coreeană.

Printre participanții la războiul împotriva Coreei de Nord se numără, în afară de Coreea de Sud, 16 state, printre care: Statele Unite ale Americii, Anglia, Franța, Belgia, Olanda, Canada, Australia, Noua Zeelandă, Uniunea Sud-Africană, Turcia, Columbia, Grecia, Luxemburg, Tailanda, Filipine, Etiopia. Enumerarea țărilor arată că majoritatea participanților la războiul sus-amintit sînt state care au colonii sau sînt interesate în menținerea regimului colonial. Nu este întîmplător că la acest război aproape că nu au luat parte țările din Asia. Nu a vrut de pildă să participe nici unul din statele asiatice care fac parte din Comunitatea britanică. In ceea ce privește unele țări din Asia, care au participat totuși la acest război, este lesne de văzut că aceasta se referă la acele țări care în fapt nu se bucură încă de un minim de independență și de neatîrnare în acțiunile lor sau se află într-o dependență înrobitoare de principalele state agresive. Faptele arată că trupele care au invadat teritoriul Coreei de Nord aveau doar firma Organizației Națiunilor Unite. In realitate însă, trupele străine care au participat la războiul împotriva Coreei de Nord au fost alcătuite în proporție de cel puțin 9/10 din trupe ale S.U.A. Toate celelalte 15 state au pus la dispoziție nu mai mult de 1/10 din forțele armate străine care au participat la războiul din Coreea. Participarea lor a servit doar ca un camuflaj al agresiunii americane în Coreea. Din aceasta se vede de asemenea cui îi revine principala răspundere pentru caracterul excepțional de crunt, barbar și inuman de ducere a războiului; în legătură cu aceasta au fost citate la timpul lor fapte atît de numeroase. Acest lucru nu micșorează însă răspunderea celorlalte state care au participat la aventura din Coreea.

Nu putem trece cu vederea nici faptele care se referă deja la perioada de după încheierea armistițiului în Coreea. După cum se știe, imediat după încheierea armistițiului au început tratative între S.U.A. și Coreea de Sud cu privire la încheierea unui tratat militar. Acest tratat a fost semnat la 1 octombrie 1953 sub denumirea de „Tratat cu privire la apărarea mutuală între S.U.A. și Republica Coreeană". Dar este limpede pentru oricine că semnificația acestui acord militar constă nu în asigurarea „apărării mutuale" a Coreei de Sud și a Statelor Unite ale Americii, ci în ceva cu totul diferit. Prin acest acord, cercurile agresive americane vor să-și asigure încă un cap de pod militar pentru a amenința și pe viitor atît Coreea de Nord cît și Republica Populară Chineză. Acest tratat este în prezent unul din principalele obstacole în calea unificării Coreei de Sud și Coreei de Nord.

Incheind cu Coreea de Sud un tratat „cu privire la apărarea mutuală", S.U.A. nu au mai încercat să se camufleze sub steagul Organizației Națiunilor Unite. Ele au acționat de astă dată în așa fel încît să aibă mînă cît mai liberă în caz că se va considera indicată începerea unei noi agresiuni în Peninsula coreeană.

Care sînt concluziile ce pot fi trase în privința Organizației Națiunilor Unite din faptele referitoare la războiul din Coreea?

Aceste concluzii sînt clare.

Ca urmare a unei serii de acțiuni ilegale din partea Consiliului de Securitate și a Adunării Generale, Organizația Națiunilor Unite a alunecat pe poziția unei părți beligerante în Coreea. In fapt, steagul O.N.U. a fost folosit aici doar pentru camuflarea agresiunii americane. In ochii popoarelor din întreaga lume, transformarea Organizației Națiunilor Unite într-o parte beligerantă a făcut să scadă mult prestigiul acestei organizații internaționale. In situația creată, Organizația Națiunilor Unite s-a privat de posibilitatea de a acționa ca un organ internațional nepărtinitor și nu mai poate îndeplini funcțiuni obiective în rezolvarea problemei coreene.

II.

Sarcinile conferinței de la Geneva

După cum se știe, armistițiul din Coreea a fost realizat din inițiativa guvernelor Republicii Populare Democrate Coreene și Republicii Populare Chineze. Această inițiativă a fost sprijinită în mod activ de Uniunea Sovietică.

Dar chiar după încheierea armistițiului, Organizația Națiunilor Unite, din cauza presiunii exercitate asupra ei de către S.U.A. și de alte cîteva state, s-a dovedit a fi [illegible] la convocarea unei conferințe politice pentru reglementarea problemei coreene, realizată în conformitate cu armistițiul. Adunarea Generală O.N.U. nu a putut asigura convocarea acestei conferințe. Hotărîrile ei în această problemă nu au corespuns conținutului acordului de armistițiu. Se știe de asemenea că și problema repatrierii libere a prizonierilor de război coreeni și chinezi nu a fost rezolvată nici pînă în prezent, așa cum prevede acordul de armistițiu. Adoptarea propunerilor prezentate în această problemă de Republica Populară Chineză ar corespunde prevederilor acordurilor internaționale respective.

Numai conferința miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S. care a dat publicității la 18 februarie comunicatul său de la Berlin, a făcut cu putință convocarea actualei conferințe de la Geneva pentru reglementarea problemei coreene. Delegația sovietică împărtășește în întregime declarația primului ministru al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, că conferința de la Geneva pentru problemele coreeană și indochineză nu are legătură cu Organizația Națiunilor Unite. Această conferință se desfășoară în afara cadrului Organizației Națiunilor Unite și nu este legată de vreo hotărîre a Adunării Generale.

Conferința de la Geneva a fost convocată pentru două probleme: reglementarea pașnică a problemei coreene și restabilirea păcii în Indochina. Particularitatea conferinței de la Geneva o constituie faptul indiscutabil că numai cinci state — Franța, Anglia, S.U.A., R. P. Chineză și U.R.S.S. participă la discutarea celor două probleme. Acest lucru subliniază răspunderea deosebită a acestor state pentru rezolvarea importantelor probleme menționate. Celelalte state care asistă la conferința de la Geneva iau parte la discutarea numai a uneia din aceste probleme — fie problema coreeană, fie problema indochineză, ceea ce nu diminuiază însemnătatea participării lor la discutarea problemei respective. Nu pot de aceea să fie justificate încercările delegației S.U.A. de a nu ține seama de situația creată, în care delegațiile Franței, Angliei, S.U.A., Republicii Populare Chineze și U.R.S.S. poartă o răspundere deosebită pentru conferința de la Geneva. Asemenea încercări sînt cu atît mai neîntemeiate cu cît tocmai Carta Organizației Națiunilor Unite prevede răspunderea deosebită a celor cinci mari puteri, în calitate de membri permanenți ai Consiliului de Securitate, în rezolvarea problemelor internaționale care au o mare însemnătate pentru întărirea păcii și securității popoarelor.

O serie de delegații la această conferință manifestă tendința de a reduce lucrurile la aceia că conferința de la Geneva ar trebui să ia ca punct de plecare necesitatea îndeplinirii hotărîrilor Adunării Generale în problema coreeană, adoptate la 7 octombrie 1950, în toiul agresiunii americane în Coreea. Totodată, se trece sub tăcere semnificația acestei hotărîri a Adunării Generale, al cărei caracter ilegal l-am mai arătat.

In baza hotărîrii Adunării Generale din 7 octombrie 1950, a fost creată o nouă Comisie O.N.U. alcătuită din reprezentanți ai unor state care sînt în majoritatea lor participante la agresiunea americană în Coreea. Acest lucru se vede din faptul că Comisia, alcătuită din șapte membri, include următoarele cinci state: Australia, Olanda, Turcia, Tailanda și Filipine, ale căror trupe au invadat împreună cu trupele americane teritoriul Coreei de Nord. Tocmai această Comisie a fost însărcinată „să întreprindă acțiunile corespunzătoare pentru asigurarea unei situații stabile în întreaga Coree", inclusiv „ținerea alegerilor". In această rezoluție a Adunării Generale se arăta direct că această Comisie se va bizui „pe forțele armate ale Națiunilor Unite" atît în Coreea de Sud cît și în Coreea de Nord. Semnificația acestei hotărîri a Adunării Generale — asupra îndeplinirii căreia au stăruit aici majoritatea delegaților care au luat cuvîntul — este de a impune întregii Coree, pe calea ocupației militare, regimul lisînmanist sud-coreean.

Acest lucru, după cum se știe, nu s-a putut realiza pe calea forței armate, pe calea unui război agresiv de trei ani. Oare după toate acestea, nu se înțelege că ceea ce nu s-a reușit să se impună poporului coreean prin forță, nu poate fi obținut prin tratative la Geneva? In orice caz, însăși discutarea problemei coreene la conferința de la Geneva ar fi trebuit să convingă pe acei care [illegible].

La conferința de la Geneva a fost prezentat însă și un alt plan de restabilire a unității Coreei și de reglementare pașnică a întregii probleme coreene. Acest plan a fost prezentat de Republica Populară Democrată Coreeană.

Care este sensul propunerilor Republicii Populare Democrate Coreene?

Delegația sovietică consideră necesar să atragă atenția conferinței de la Geneva asupra principalelor aspecte ale proiectului prezentat de Republica Populară Democrată Coreeană, proiect care prevede înfăptuirea a trei propuneri principale.

In primul rînd, acest proiect prevede necesitatea ținerii unor alegeri generale în Coreea în condițiile exprimării libere a voinței populației întregii Coree. In proiect se prevede că această sarcină trebuie rezolvată de coreenii înșiși printr-un acord între Coreea de Nord și cea de sud. In care scop trebuie creată o comisie corespunzătoare pe întreaga Coree, alcătuită din reprezentanții celor două părți ale Coreei.

In al doilea rînd, proiectul R.P.D. Coreene prevede retragerea tuturor trupelor străine din Coreea într-un anumit termen. Proiectul propune retragerea tuturor trupelor străine din Coreea în termen de șase luni. Dar ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir, a menționat deja că problema termenului retragerii trupelor străine din Coreea urmează să fie precizată și rezolvată printr-un acord în acest sens. Este de prisos să se mai dovedească justețea propunerii privitoare la retragerea trupelor străine din Coreea înainte de ținerea alegerilor libere în întreaga Coree. In condițiile prezenței trupelor străine, care în plus au participat nu de mult la război, nu se poate, firește, să se asigure deplina libertate de exprimare a voinței poporului coreean la alegerile pentru un parlament al întregii Coree, care va avea sarcina să formeze guvernul democrat al Coreei unite. De aci reiese că retragerea trupelor străine trebuie să precedeze alegerilor pe întreaga Coree. Pentru a nu amîna alegerile pe întreaga Coree, este necesar să se stabilească un termen cît mai scurt posibil pentru aplicarea acestei măsuri.

In al treilea rînd, proiectul R.P.D. Coreene prevede de asemenea ca statele care sînt în mod deosebit interesate în asigurarea păcii în Extremul Orient să-și asume obligația de a asigura și pe viitor dezvoltarea pașnică a Coreei. Un asemenea acord între state are o deosebită importanță pentru poporul coreean. El trebuie să preîntîmpine orice încercări de dezlănțuire a unui nou război în Coreea. Intrucît toți participanții la conferință declară aici că năzuiesc spre asigurarea dezvoltării pașnice în viitor a Coreei, nu trebuie să existe obstacole de nebiruit pentru realizarea acestui acord. La rîndul său, guvernul sovietic este gata, împreună cu celelalte state, să participe la înfăptuirea acestei sarcini și să-și asume obligațiile corespunzătoare pentru a se asigura dezvoltarea pașnică a Coreei.

Așa dar, proiectul Republicii Populare Democrate Coreene deschide posibilități clare și largi pentru reglementarea definitivă a problemei coreene. El asigură restabilirea unității statului coreean independent pe baze democratice, înlăturarea oricăror presiuni din partea statelor străine asupra treburilor interne ale Coreei și totodată creează condițiile de securitate externă pentru unificarea Coreei într-un stat unit, independent, democrat, în condițiile unei păci trainice și sigure.

Cele mai mari obiecțiuni le-a provocat propunerea R. P. D. Coreene de a se crea o comisie pe întreaga Coree în vederea pregătirii și ținerii alegerilor în întreaga Coree pentru Adunarea Națională a Coreei și în vederea înfăptuirii măsurilor urgente îndreptate spre apropierea economică și culturală între Coreea de Nord și de sud. Totodată, se ridică obiecțiuni împotriva faptului că o asemenea comisie pe întreaga Coree, alcătuită din reprezentanții Coreei de Nord și Sud să rezolve problemele ce i se vor încredința prin punerea de acord a punctelor de vedere ale celor două părți. Dar a nega necesitatea unui asemenea acord, înseamnă a nega însăși posibilitatea unificării Coreei de Nord și de Sud pe baze democratice și a păși pe calea încercărilor zadarnice de a impune uneia dintre părți voința celeilalte.

Populația Republicii Populare Democrate Coreene a dus o luptă eroică și a făcut uriașe sacrificii apărîndu-și cuceririle democratice. Cine poate crede că Republica Populară Democrată Coreeană poate fi silită să renunțe la drepturile și libertățile sale democratice, lucru care ar fi inevitabil dacă Coreea de Nord ar fi subordonată actualului regim sud-coreean.

Prin ce se explică faptul că Republica Populară Democrată Coreeană a fost în stare să ducă o asemenea luptă plină de abnegație împotriva agresiunii străine și a regimului sud-coreean?

Pentru aceasta există temeiuri importante.

După cum se știe, țăranii reprezintă principala masă a populației Coreei. Imediat după eliberarea Coreei de sub jugul colonialiștilor japonezi, în fața țăranilor coreeni din nordul țării s-au deschis posibilități de îmbunătățire a modului de viață, de îmbunătățire a condițiilor lor materiale și culturale de trai, posibilități pe care nu le aveau în trecut. In mîinile țăranilor din Coreea de Nord au trecut pămînturile foștilor moșieri japonezi și ale lacheilor lor coreeni de atunci. Peste 700.000 de gospodării țărănești fără pămînt sau cu puțin pămînt au primit fără plată peste un milion de hectare de pămînt care aparținuse în trecut colonialiștilor japonezi și lacheilor lor care au asuprit și ruinat pe țărani. Constituția Republicii Populare Democrate Coreene a consfințit această importantă cucerire democratică a țăranilor din Coreea de Nord.

Cu totul alta a fost situația țăranilor din Coreea de Sud. Chiar din datele Comisiei O.N.U. pentru Coreea reiese că în timpul ocupației japoneze, 40% din pămîntul Coreei de Sud aparținuse cotropitorilor japonezi. Potrivit altor date, ei au deținut suprafețe de pămînt mult mai mari — aproape două treimi din terenurile Coreei. Dar și după izgonirea militariștilor japonezi, aceste pămînturi din Coreea de Sud au trecut în mîinile acelor cercuri guvernante care în trecut lăsaseră în cea mai mare parte aservite japonezilor. Dacă ne referim la principala masă a țăranilor din Coreea de Sud, țăranii ca gospodari mici și mijlocii nu au avut o situație mai bună decît în trecut nici după izgonirea ocupanților japonezi. Nu este greu să se înțeleagă că țăranii din Coreea de Nord nu au vrut ca asemenea rînduieli să fie extinse din Coreea de Sud asupra Coreei de Nord.

Instaurarea orînduirii democrat populare în Coreea de Nord a dus la trecerea marilor întreprinderi industriale care au aparținut în trecut în majoritatea cazurilor ocupanților japonezi, în mîinile noului stat, la introducerea zilei de muncă de opt ore, la crearea unor condiții economice în care muncitorii și muncitoarele să nu se teamă de șomaj și foamete și să fie siguri că vor avea asigurată munca și salariul. In timp ce în Coreea de Nord au fost create condiții tot mai favorabile pentru îmbunătățirea traiului țăranilor, muncitorilor și intelectualilor, situația oamenilor muncii din Coreea de Sud a rămas aceeași ca și în trecut. In condițiile menținerii regimului lisînmanist sud-coreean, populația Coreei de Sud nu a avut nici un fel de speranțe de îmbunătățire a stării de lucruri.

In condițiile orînduirii democrat-populare, în Coreea de Nord au fost aplicate vaste măsuri în domeniul construcției culturale; s-au deschis numeroase școli elementare și medii; au fost înființate 15 instituții de învățămînt superior, lucru care nu a existat de loc în timpul ocupației japoneze. In același timp, în Coreea de Sud regimul lisînmanist nu a luat nici un fel de măsuri importante în folosul poporului, nici pe plan economic, nici cultural.

Toate acestea arată motivele pentru care Republica Populară Democrată Coreeană și-a apărat cu atîta hotărîre și entuziasm cuceririle sale împotriva agresiunii externe. Totodată, faptele susamintite dovedesc că populația Coreei de Nord nu poate fi silită să renunțe la cuceririle orînduirii democrat-populare și că încercările de extindere a regimului sud-coreean asupra Coreei de Nord nu au putut să nu întîmpine o ripostă hotărîtă.

Unde trebuie să caute atunci poporul coreean o cale de ieșire din această situație?

Soluția poate fi găsită în unificarea Coreei pe baze democrate, iar pentru aceasta este necesară crearea unei comisii pe întreaga Coree alcătuită din reprezentanți ai Coreei de Nord și de Sud, aleși respectiv de Adunarea Populară Supremă a R. P. D. Coreene și de Adunarea Națională a Republicii Coreene, urmînd ca din această comisie să facă parte și reprezentanți ai celor mai mari organizații democratice obștești din Coreea de Nord și de Sud. Dacă conferința de la Geneva va contribui la realizarea unei înțelegeri cu privire la condițiile unui acord între Coreea de Nord și de Sud. Condiții care să ofere posibilitatea menținerii libertăților democratice, inclusiv a celor mai importante cuceriri democratice ale R.P.D. Coreene și dacă totodată se va considera necesară luarea în considerație a particularităților situației din Coreea de Sud, realizarea unui asemenea acord va corespunde atît intereselor poporului coreean cît și năzuințelor celorlalte popoare spre pace și reforme democratice.

Participanții la conferința de la Geneva nu pot uita de pildă, asemenea fapte cum este discursul lui Kim Son Su, vicepreședintele Coreei de Sud, care a acuzat pe președintele Li Sîn Man și guvernul său de acaparare a puterii, de represiuni polițienești împotriva Adunării Naționale și care dîndu-și demisia la 30 mai 1952, a declarat: „Este rușinos să-ți vezi numele figurînd pe lista guvernului birocratic, dictatorial și venal al lui Li Sîn Man".

S-ar putea cita multe fapte din rapoartele diferitelor Comisii O.N.U. pentru Coreea și din numeroasele relatări ale presei necomuniste din diferite țări care confirmă declarația de mai sus a lui Kim Son Su, declarația unui alt fost vicepreședinte sud-coreean — Li Si En, precum și declarațiile multor altor persoane care au arătat că regimul sud-coreean lisînmanist este un regim antipopular, terorist și venal. Și acest regim semi-fascist vor să-l impună populației Coreei de nord, care știe ce înseamnă reforme democratice, dezvoltarea culturii naționale, binefacerile libertății poporului! Este absolut evident că asemenea planuri sînt irealizabile și trebuie condamnate cu hotărîre de toți adevărații partizani ai păcii și democrației.

III.

Problema coreeană și popoarele Asiei

Atenția popoarelor este ațintită asupra dezbaterilor în problema coreeană care are loc la conferința de la Geneva. Acest lucru trebuie spus în primul rînd despre popoarele Asiei.

Este adevărat că pînă nu de mult Coreea s-a aflat sub asuprirea colonială a ocupanților japonezi și că această asuprire a durat aproape 40 de ani.

Dar tot atît de adevărat este și faptul că în prezent Coreea nu poate fi privită ca un obiect al politicii unor state străine deprinse să guverneze colonii și să instaureze regimuri coloniale. Poporul coreean, ca și multe alte popoare din Asia, a pășit pe calea largă a dezvoltării democratice. Numai oamenii care nu sînt în stare să înțeleagă schimbările istorice produse în Asia cred că orînduirea democrat-populară din Coreea de Nord ar fi fost impusă de cineva din afară și nu văd că această nouă orînduire social-politică se bazează pe sprijinul activ al poporului coreean. Aceasta reiese și din faptul că acei care ajută pe coreenii democrați la crearea noii orînduiri sociale în Coreea de Nord se bucură de o mare dragoste și de o nestrămutată încredere din partea cercurilor largi ale poporului coreean. Cu totul alta este situația în Coreea de Sud, unde regimul lisînmanist, putred pînă în măduva oaselor, antipopular și venal vede principalul său reazim în baionetele străine. Se înțelege că el vrea ca în Coreea de Sud să fie menținute cît mai mult timp trupele străine. Se înțelege că el este împotriva unor propuneri care au ca scop grăbirea retragerii trupelor străine din Coreea.

Toată lumea vede că în prezent rezolvarea problemei coreene în spiritul stabilirii păcii și democrației depinde în primul rînd de poziția Statelor Unite ale Americii. Dacă politica Statelor Unite ale Americii în problema coreeană se va bizui și în viitor pe planurile militare ale unor generali cărora le este străină înțelegerea reformelor democratice devenite actuale în țările Asiei — o asemenea politică nu poate contribui la reglementarea problemei coreene și nu poate în cele din urmă să nu se termine printr-un eșec. O asemenea politică nu poate găsi teren în noile condiții ale dezvoltării sociale a țărilor Asiei.

Politica dusă pînă în prezent de S.U.A. în problema coreeană este doar una din manifestările acelei linii politice fundamentale pe care cercurile guvernante din S.U.A. o au față de țările Asiei. Aceasta se reflectă îndeosebi asupra problemei atitudinii acestor cercuri ale S.U.A. față de Republica Populară Chineză.

In ciuda faptului că în China au învins — și au învins definitiv — adevăratele forțe populare, care au creat în toamna anului 1949 Republica Populară Chineză, S.U.A. duc o politică dușmănoasă față de China și față de poporul chinez. Ce rezultate poate avea o asemenea politică agresivă față de un stat cu o populație de peste 500.000.000 locuitori și aceasta în condiții cînd nivelul conștiinței, al activității maselor populare din China și hotărîrea ei plină de abnegație de a-și apăra cu abnegație drepturile cresc pe zi ce trece? Profitînd de războiul din Coreea, Statele Unite ale Americii au acaparat insula Taiwan — teritoriu Chinez — și cu ajutorul bandei ciancaișiștilor, care s-a cuibărit în Taiwan pregătesc fățiș un atac împotriva Chinei. Interesant este faptul că la conferința de la Geneva au fost spuse destule vorbe de tot felul despre drepturile popoarelor, dar, nimeni, în afară de adevărații prieteni ai Republicii Populare Chineze, nu a găsit cu cale să spună nici un cuvînt împotriva cotropirii Taiwanului. In schimb, am asistat aici la un torent de discursuri pline de elogii deșănțate și neconvingătoare la adresa S.U.A. Numai printr-o presiune grosolană asupra majorității membrilor Organizației Națiunilor Unite, cercurile agresive americane izbutesc de aproape cinci ani să împiedice restabilirea participării legitime a Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite.

Aceasta se face în ciuda faptului că nu poate fi găsită o personalitate cinstită, independentă democrată care să considere legale sau într-o oarecare măsură întemeiate aceste acțiuni ale S.U.A. Este totuși interesant de subliniat faptul că sentimentul datoriei cetățenești și un firesc spirit de dreptate nu au sugerat nici unuia din acei membri ai Organizației Națiunilor Unite, care au luat aici cuvîntul, să facă un lucru atît de simplu ca acela de a arăta că a sosit timpul de a se pune capăt unei asemenea situații anormale și revoltătoare.

Dată fiind această atitudine față de Republica Populară Chineză, ce pot crede despre politica S.U.A. și despre statele care sprijină această politică celelalte popoare ale Asiei care tind să-și apere drepturile și interesele lor?

Există țări în care sînt destui nemulțumiți de faptul că popoarele Asiei au purces însfîrșit la apărarea hotărîtă a drepturilor și intereselor lor. Dar ar fi timpul să se înțeleagă că nici o politică „de pe poziții de forță" nu mai poate să întoarcă roata istoriei. Popoarele Asiei, a cărei populație se ridică la peste jumătate din populația întregului glob pămîntesc, au pornit pe un drum nou și nu există nici o forță, nici o putere care să poată împiedica noua dezvoltare cu adevărat democratică a popoarelor din Asia și nu numai a celor din Asia. Noi știm, desigur, că acum se elaborează planuri pentru crearea unui nou bloc militar îndreptat împotriva popoarelor din Asia de sud-est. Cu aceasta se ocupă în prezent cercurile guvernante ale anumitor puteri în frunte cu Statele Unite. Incă nu a fost înjghebat definitiv acest nou bloc agresiv îndreptat împotriva popoarelor din Asia. Dar la Singapore și în alte locuri sînt de pe acum în curs consfătuiri între generali, la care participă personalități militare din S.U.A., Anglia, Franța și Australia. Poate că în acest bloc se va reuși să se atragă și unele state asiatice dependente. Totuși în cercurile largi internaționale, aceste planuri au și primit o apreciere negativă. Astfel de planuri militare sînt îndreptate în primul rînd spre menținerea și eternizarea prin orice mijloace a regimului colonial, spre înfrînarea popoarelor care tind spre libertate și independență națională. Aceste planuri exprimă tendințele agresive ale cercurilor guvernante din anumite state, dar ele contravin intereselor păcii și ale eliberării naționale a popoarelor subjugate.

(Continuare în pag. 4-a)

Cu privire la problema coreeană

Declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 11 mai a conferinței de la Geneva

(Urmare din pag. 3-a)

Atît în problema coreeană, cît și în toate celelalte probleme de importanță internațională, Uniunea Sovietică apără interesele păcii și ale liberei dezvoltări a popoarelor. In timp ce cercurile guvernante din S.U.A. și din alte cîteva state se străduiesc să creeze blocuri militare atît în Europa cît și în Asia, Uniunea Sovietică apără interesele securității colective a popoarelor care, odată instaurată, ar face să dispară necesitatea creării de grupări militare de state opuse una alteia. Această politică a Uniunii Sovietice este dictată de interesele menținerii și consolidării păcii în întreaga lume.

Se știe că în prezent se întreprind acțiuni de tot felul pentru a se crea o nouă grupare militară de state vest-europene bazată pe remilitarizarea Germaniei occidentale. Planuri de acest fel nu reprezintă altceva decît pregătiri pentru un nou război în Europa în folosul cercurilor imperialist-agresive.

Uniunea Sovietică avertizează neîncetat împotriva primejdiei unor asemenea planuri agresive.

Uniunea Sovietică a fost și este de părere ca în locul grupărilor militare opuse una alteia în Europa să se realizeze unirea eforturilor tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și ca aceste eforturi unite să fie îndreptate spre asigurarea securității colective a tuturor statelor Europei. Tocmai în acest scop Uniunea Sovietică a propus încheierea „Tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa".

In momentul de față vedem că și împotriva țărilor Asiei se urzesc planuri de creare a unor noi grupări militare ale acelor state, care caută să mențină regimul colonial și să împiedice mișcarea de eliberare națională a popoarelor din Asia. Astfel de planuri nu pot să corespundă intereselor păcii și nu pot să se bizuie pe sprijinul popoarelor. Asemenea planuri sînt pătrunse de străduința de a apăra în Asia privilegiile perimate ale unor state neasiatice, lucru cu care în prezent nu vor să se împace popoarele Asiei.

Dar în fața popoarelor Asiei s-au și deschis alte drumuri noi. Acest lucru este dovedit și de propunerea prezentată la această conferință de primul ministru al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, îndreptată spre unirea eforturilor popoarelor Asiei — pentru asigurarea păcii între popoare.

Uniunea Sovietică împărtășește în întregime aceste năzuințe spre asigurarea securității colective pentru toate popoarele Asiei, tot așa după cum ea se străduiește să asigure realizarea unui acord cu privire la securitatea colectivă pentru toate popoarele Europei.

Milioane de oameni așteaptă ca conferința de la Geneva să aducă importanta sa contribuție la consolidarea păcii generale.

Conferința de la Geneva trebuie să-și concentreze toate eforturile pentru a justifica aceste așteptări.

Ședința din 12 mai

GENEVA 12 (Agerpres). — La 12 mai conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe a ținut cea de a 3-a ședință consacrată discutării restabilirii păcii în Indochina.

Ședința a fost prezidată de A. Eden ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

In cadrul acestei ședințe au luat cuvîntul: reprezentanții regimurilor marionetă din Vietnam și Cambodgia, ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii A. Eden, șeful delegației americane Bedell Smith, șeful delegației Laos-ului, ministrul afacerilor externe al Franței G. Bidault, ministrul afacerilor externe ad-interim al R. D. Vietnam Fam Van Dong, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Franței G. Bidault (pentru a doua oară), ministrul afacerilor externe al Marii Britanii A. Eden (în calitate de președinte) și ministrul afacerilor externe ad-interim al R. D. Vietnam Fam Van Dong, (pentru a doua oară).

In cuvîntarea sa reprezentantul baodaist a respins propunerile delegației Republicii Democrate Vietnam.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai a rostit o amplă cuvîntare. El a exprimat voința poporului chinez ca războiul din Indochina să ia sfîrșit fără întîrziere. Ciu En-lai a criticat poziția lui Bidault care a încercat să nege răspunderea Franței în războiul din Indochina. Șeful delegației chineze s-a ocupat în continuare de rolul Statelor Unite ale Americii în intensificarea războiului din Indochina și menținerea unui focar permanent de conflicte în Asia de sud-est.

Ciu En-lai a demascat apoi calomniile despre pretinsa intervenție chineză în războiul din Indochina calificîndu-le drept un paravan destinat să ascundă intervenția americană în Indochina și o încercare a Statelor Unite de a crea neînțelegeri între popoarele Asiei.

Ciu En-lai s-a referit apoi la relațiile prietenești care s-au dezvoltat în ultimii ani între Republica Populară Chineză și Republica Democrată Vietnam.

Ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze a sprijinit declarația și propunerile delegației R.D. Vietnam, care corespund pe deplin intereselor rezolvării pașnice a problemei indochineze. Ciu En-lai a susținut ca propunerile Republicii Democrate Vietnam să constituie baza discuțiilor în problema restabilirii păcii în Indochina.

A luat apoi cuvîntul ministrul afacerilor externe al Marii Britanii, A. Eden, care într-o scurtă declarație și-a propus să rezume cîteva chestiuni principale care se pun în fața conferinței în problema indochineză.

In continuare au luat cuvîntul: reprezentanții Laos-ului, Franței, Cambodgiei; ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov și ministrul afacerilor externe al Marii Britanii A. Eden.

Luînd cuvîntul, șeful delegației americane, Bedell Smith, a sprijinit punctul de vedere exprimat de delegatul baodaist.

Delegatul Laos-ului s-a raliat și el punctului de vedere baodaist.

Ministrul afacerilor externe al Franței, Bidault, care a luat apoi cuvîntul, nu a adus niciun argument nou în sprijinul propunerilor sale anterioare.

Reprezentantul cambodgian s-a crezut indicat să ia apărarea politicii Statelor Unite.

Luînd cuvîntul ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov a arătat între altele că delegația sovietică își va expune ulterior punctul de vedere asupra propunerilor privitoare la restabilirea păcii în Indochina supuse conferinței miniștrilor afacerilor externe.

In încheierea ședinței, A. Eden, în calitate de președinte, a comunicat că la 13 mai vor continua discuțiile cu privire la problema coreeană, iar la 14 mai vor continua discuțiile cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

După aceasta ședința a luat sfîrșit.

Impotriva recrutării de tineri germani în războiul murdar din Indochina

HAMBURG 12 (Agerpres). — Recenta declarație făcută de Adenauer în fața Bundestagului în care acesta s-a pronunțat în favoarea recrutării de tineri germani în legiunea străină și a adus elogii germanilor care luptă în războiul murdar din Indochina, a provocat vii proteste în rîndurile opiniei publice din întreaga Germanie occidentală.

Sub presiunea acestor proteste, ziarul burghez „Hamburgher Echo", critică cu vehemență declarația lui Adenauer și scrie: „Adenauer a declarat că în Indochina au căzut mulți germani care luptă pentru întreaga lume liberă. Iată deci că și alții sînt în stare să vorbească la fel ca Goebels. A venit momentul să se înceteze cu aceste strigăte isterice care amintesc de Goebels.

Dacă francezii ar fi învingători în Indochina, toată lumea ar recunoaște că este vorba de un război colonial. Acum însă, pentru că ei mănîncă bătaie, se vorbește deodată despre apărarea democrației.

Toate acestea nu sînt decît o subțire perdea de fum pentru alcătuirea căreia ministrul de externe american, Dulles, a procurat chimicalele necesare".

Deschiderea celui de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist

SOFIA 12 (Agerpres).

La 12 mai s-a deschis la Sofia Congresul al III-lea al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist din R.P. Bulgaria. La deschiderea Congresului au fost de față conducători ai Partidului Comunist din Bulgaria și ai Guvernului R. P. Bulgaria.

La Congres asistă o delegație a U.T.C.L. a U.R.S.S., delegații de tineret din țările de democrație populară, precum și dintr-o serie de țări capitaliste. Oaspeți ai Congresului sînt Bruno Bernini, președintele F.M.D.T. și Jorge Adelano, vicepreședinte al U.I.S.

După aprobarea ordinei de zi a Congresului Dimităr Ganev, secretar al C.C. al P.C. din Bulgaria, a dat citire mesajului de salut al C.C. al P.C. din Bulgaria.

A luat apoi cuvîntul Lucezar Avrakov, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist din R. P. Bulgaria, care a prezentat raportul de activitate al C.C. al U.T.P.D.

Declarația înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze

ȘANHAI 12 (Agerpres).

Agenția Vietnameză de Informații a transmis declarația înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze, adresată înaltului comandament francez cu privire la evacuarea din Dien Bien Fu a prizonierilor de război grav răniți.

Inaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze, se spune în declarație, comunică înaltului comandament al forțelor armate franceze din Indochina următoarele:

In conformitate cu politica umanitară a președintelui Ho Și Min și a guvernului Republicii Democrate Vietnam și în conformitate cu declarația făcută de delegația Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva în problema răniților de la Dien Bien Fu, Inaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze autoriză înaltul comandament al forțelor armate franceze din Indochina să evacueze din Dien Bien Fu pe soldații săi grav răniți. Inaltul comandament al forțelor armate poate să trimită imediat un delegat al său pentru a avea o întrevedere cu reprezentantul Armatei Populare Vietnameze care îi va face cunoscut condițiile potrivit cărora trebuie efectuată evacuarea răniților. Locul întrevederii va fi partea de nord a aerodromului de la Dien Bien Fu. Delegatul francez trebuie să sosească pe un helicopter, avînd semnele distinctive ale Crucii Roșii. Data întrevederii trebuie să fie fixată de înaltul comandament francez cu o zi înaintea întrevederii.

Panică la Hanoi

HANOI 12 (Agerpres). — In urma căderii fortăreței Dien Bien Fu, colonialiștii francezi și uneltele lor baodaiste din regiunea deltei Fluviului Roșu, controlată încă de trupele franceze se văd acum direct amenințați.

Panica care a început să domnească în rîndul autorităților franceze este oglindită în viața cercurilor de afaceri a orașului Hanoi important centru al autorităților franceze din Indochina, avînd o populație de 300.000 locuitori.

După cum relatează agenția France Presse oamenii de afaceri din Saigon — capitala Vietnamului de sud — au început să se informeze de posibilitățile care mai există pentru continuarea activității sucursalelor lor din Hanoi și despre riscurile financiare pe care le comportă continuarea activității în această regiune. Unele firme au și încetat să mai trimită mărfuri la Hanoi. Iar sucursala din oraș a „Băncii Indochinei" a oprit acordarea creditelor și și-a redus în mod simțitor personalul.

Odată cu intensificarea operațiunilor militare ale unităților Armatei Populare din jurul orașului Hanoi, locuitorii orașului au început iarăși — după cum relatează France Presse — „să învețe să se trezească la bubuitul tunurilor".

Deruta a început de asemenea să cuprindă și pe marionetele francezilor din Vietnam. In urma căderii fortăreței Dien Bien Fu, Fan Huy Quat, „ministrul apărării" din guvernul marionetă baodaist, a făcut o serie de declarații presei exprimînd și îngrijorarea pentru regiunea deltei Fluviului Roșu și recunoscînd „gravitatea pericolului".

Mărturisirile generalului Navarre

SAIGON 12 (Agerpres). —

Generalul Navarre, comandantul suprem al corpului expediționar francez din Indochina coautor al planului militar americano-francez de luptă de la Dien Bien Fu, a acordat corespondenților unor agenții de presă occidentale un interviu în cadrul căruia a declarat:

„Căderea fortăreței Dien Bien Fu constituie atît o tragedie personală cît și o tragedie de ordin militar". Navarre a recunoscut că soldații căzuți în luptă sau luați prizonieri la Dien Bien Fu constituiau „elita" trupelor Uniunii Franceze care luptă în Indochina. Nevoit să țină seama de ecoul puternic produs de conferința de la Geneva în rîndul propriilor lui soldați, Navarre a recunoscut că „este greu să inspiri soldaților voința de a lupta atît timp cît aceștia nutresc speranța unei înțelegeri în problema indochineză, care se discută în prezent la Geneva.

Generalul Navarre a arătat apoi că eliberarea fortăreței Dien Bien Fu poate atrage după sine consecințe grave pentru trupele colonialiste franceze. El și-a exprimat părerea că „trupele Vietminului (R. D. Vietnam — N.R.) pot pătrunde cu artileria grea în delta Tonkinului", periclitînd astfel un sector vital în apărarea trupelor franceze.

Trecînd în revistă cauzele înfrîngerilor tot mai grele pe care le-au suferit în ultimele cîteva luni în Indochina strategii americano-francezi, generalul Navarre a recunoscut pentru prima dată eșecul pe care l-a suferit mult trîmbițatul plan de formare a unei „armate naționale" baodaiste, care să înlocuiască unitățile franceze. (Se știe că planul amintit prevedea în primul rînd crearea a 100 de batalioane alcătuite exclusiv din mercenari băștinași, conform principiului „vietnamezii să lupte împotriva vietnamezilor", susținut de cercurile militariste ale S.U.A. — N.R.) „Armata vietnameză, (baodaistă — N.R.), a recunoscut Navarre, a rămas în urmă față de planurile de constituire a sa".

Navarre a afirmat că la elaborarea faimosului „plan ofensiv" nu s-a ținut seama de forța reală a armatei populare. Deși s-a ferit să se refere direct la presiunile exercitate de S.U.A., el a declarat că dacă ar fi fost informat de adevărata forță a Vietnamului, „nu s-ar fi angajat în luptele de la Dien Bien Fu".

Motivînd că trupele franceze nu mai pot face față „războiului din Indochina, care s-a transformat într-un alt fel de conflict", generalul Navarre a cerut apoi deschis intervenția militară a Statelor Unite. De fapt, în declarația sa generalul Navarre a sprijinit făfiș planul american de „internaționalizare" a conflictului din Indochina, pentru realizarea căruia depun eforturi disperate cercurile conducătoare de la Washington.

Ca orice aventurier falit, Navarre își leagă azi speranțele de torpilarea luptei pentru reglementarea pașnică a problemei indochineze susținînd că „în cazul cînd conferința de la Geneva ar eșua, internaționalizarea războiului din Indochina se va impune ca o necesitate absolută".

Cinci ani de la constituirea Comitetului permanent pentru apărarea păcii din R.P.R.

Cu cinci ani în urmă, la întoarcerea delegației RPR care a participat la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii de la Paris și Praga, au luat naștere și în țara noastră, Comitetul permanent pentru apărarea păcii și comitete de luptă pentru pace. De atunci glasul celor ce muncesc în patria noastră, alături de glasurile milioanelor de oameni cinstiți din lumea întreagă, ce luptă pentru apărarea păcii, s-a făcut auzit cu tărie. Voința nestrămutată a poporului romîn de a-și apăra independența și roadele muncii sale pașnice, s-a concretizat în numeroase acțiuni întreprinse în acest scop. Milioanele de semnături așternute pe Apelul de la Stockholm, pentru interzicerea armei atomice (1950—1951) și pe Apelul cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri (1951), exprimă hotărîrea oamenilor muncii din patria noastră, de a-și continua și pe mai departe munca lor pașnică, de a veghea la pacea lumii. Existența celor peste 24.000 de comitete de luptă pentru pace, care constituie forma organizată a mișcării pentru pace din țara noastră, este o mărturie vie a năzuințelor poporului nostru. Poporul nostru se mîndrește că politica externă a guvernului său, este o politică de pace și colaborare internațională, ce exprimă năzuințele constructorilor vieții noi din R.P.R.

Declarația guvernului Republicii Populare Romîne, în sprijinul propunerilor sovietice cu privire la asigurarea securității colective în Europa, dovedește interesul și atenția pe care guvernul nostru le acordă cauzei menținerii păcii în lumea întreagă.

Poporul nostru care a suferit urgia unuia dintre cele mai crunte războaie din cîte a cunoscut omenirea, cere cu tărie ca în locul așa-zisei comunități defensive europene, să se organizeze un sistem de securitate colectivă a tuturor statelor Europei. Poporul nostru se ridică împotriva renașterii militarismului german, care într-o perioadă scurtă de timp, a fost punctul de plecare a două războaie mondiale.

Istoricele documente ale sesiunilor Consiliului Mondial al Păcii, au fost dezbătute de mii și mii de oameni ai muncii din patria noastră. In numeroase adunări publice, a fost popularizată importanța acestor sesiuni care a arătat că principala sarcină a oamenilor cinstiți și doritori de pace de pretutindeni, este aceea de a-și intensifica lupta pentru destinderea încordării internaționale.

Zi de zi, lupta poporului nostru pentru menținerea păcii, capătă noi forme. Oțelarul de la Hunedoara, petrolistul din Valea Prahovei sau din Moldova, țăranul muncitor de pe ogoarele patriei, minerul din Valea Jiului, savantul din laboratorul de cercetări, studentul sau simpla gospodină, toți oamenii cinstiți din țara noastră știu că de munca lor depinde menținerea păcii. Poporul nostru muncitor, luptător devotat al nobilei cauze a păcii, luptă acum cu puteri sporite pentru dezvoltarea mai departe a economiei naționale, pentru creșterea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Succesele obținute în uzină sau pe ogor, în sporirea producției bunurilor de larg consum, servesc cauzei nobile, căreia poporul nostru i-a dedicat întreaga sa forță, cauzei păcii, înțelegerii și colaborării internaționale.

Poporul nostru întîmpină cea de a cincea aniversare a Comitetului permanent pentru apărarea păcii din R.P.R. și a comitetelor de luptă pentru pace, intensificîndu-și eforturile îndreptate înspre întărirea patriei și consolidarea păcii în întreaga lume. In aceste zile, constructorii socialismului din țara noastră, alături de milioanele de oameni cinstiți din lumea întreagă, își exprimă dorința lor fierbinte, ca lucrările conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, să fie încununate de succes. Cauza păcii va triumfa, pentru că ea exprimă năzuințele și interesele vitale ale tuturor popoarelor.

Scurte știri

● La invitația C.C. al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist din Bulgaria, a părăsit Moscova plecînd spre Sofia o delegație a U.T.C.L. din U.R.S.S. compusă din V. I. Zalujnîi (conducătorul delegației) I. A. Polenov și N. S. Rodionova.

Delegația va lua parte la lucrările celui de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist din Bulgaria.

● Agenția France Presse anunță că înaltul comandament francez a dezmințit în mod categoric informațiile provenite din sursă străină, potrivit cărora la luptele de la Dien Bien Fu ar fi participat unități militare chineze.

● Agenția France Presse anunță că Alcide de Gasperi a fost numit președinte al Adunării comunității europene a cărbunelui și oțelului.

● La 10 mai a avut loc în sala Teatrului „Olimpia" din Atena spectacolul dat de baletiștii sovietici Tihomirnova și Lidiah.

Spectacolul s-a bucurat de un mare succes. Artiștilor li s-au oferit numeroase buchete de flori. La spectacol a fost de față Capsalis, ministrul coordonării economice.

● Ziarul „Unita" anunță că aproape 100.000 de muncitori agricoli din regiunea Rovigo se află în grevă de o săptămînă în urma refuzului marilor proprietari de a le satisface revendicările privind îmbunătățirea condițiilor de muncă.

● După cum anunță France Presse, Walter Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe de la Bonn, a avut marți dimineața o întrevedere cu Maurice Schuman, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al Franței. In cursul întrevederii a fost discutată problema Saarului.

● Potrivit unei știri transmise de agenția France Presse, înaltul comandament al corpului expediționar francez din Indochina, va trimite în cel mai scurt timp o misiune de legătură pentru a stabili cu comandamentul Armatei Populare Vietnameze condițiile evacuării răniților francezi de la Dien Bien Fu.

● La invitația Comitetului Antifascist al Tineretului Sovietic a sosit la Moscova o delegație a studenților din Finlanda compusă din 17 oameni.

Delegația este condusă de Martti Ilmari Mutru, președintele conducerii Uniunii Naționale a studenților din Finlanda.

Informații

Miercuri la amiază s-au întors în Capitală tovarășii Ion Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Ștefan Ratz, președintele Consiliului sindical regional Oradea, Constantin Tănase, membru în Prezidiul C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli, Constantin Stoica, președintele comitetului de întreprindere al Uzinei „23 August" și Ronea Gheorghiu, activistă, membri ai delegației Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., care au vizitat Uniunea Sovietică cu prilejul zilei de 1 Mai.

Pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întîmpinați la sosire de tov. C. Butaru, secretar al C.C.S. și de alți activiști cu munci de răspundere din Consiliul Central al Sindicatelor.

La sosire a fost de față V. T. Țiganov, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

★

S-au întors de asemenea în Capitală, tovarășii Andrei Constantinescu, membru al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., președinte al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria alimentară și a tutunului și Vasile Năpău, miner fruntaș din Lupeni, membri ai delegației Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai la Budapesta.

(Agerpres)

Cultură fizică și sport

Echipa de fotbal Dózsa Budapesta—joacă duminică în Capitală

La sfîrșitul acestei săptămîni stadionul „23 August" din Capitală va cunoaște din nou freamătul marilor întîlniri internaționale. De data aceasta iubitorii sportului cu balonul rotund vor avea ocazia să vadă „la lucru" pe una din valoroasele echipe maghiare. Este vorba de formația budapestană Dózsa care va primi replica echipei Dinamo — una din fruntașele fotbalului nostru.

Dózsa Budapesta este desigur cunoscută publicului nostru. Ea activează în cadrul Categoriei A a campionatului de fotbal al R.P. Ungare. Valoarea ei este ilustrată și de faptul că anul trecut a ocupat locul 4 în clasament și s-a menținut mult timp în lupta pentru titlu. Ea a fost învinsă la scoruri strînse doar de fruntașele fotbalului maghiar, Honved Budapesta și Vörös Lobogo.

Din formația echipei budapestane fac parte numeroși fotbaliști cu renume care de nenumărate ori au făcut parte din selecționata R. P. Ungare. Deak, Henni, Szusza, Egressi, Varhidy, sînt jucători rutinați, excelenți tehnicieni. Ei au mai jucat împotriva echipei R.P.R. și în 1948 pe stadionul Republicii. Atunci, spectatorii noștri își amintesc cum Henni l-a înlocuit pe excepționalul Grosics și a apărat cu strășnicie poarta R. P. Ungare.

Din formația prietenilor noștri maghiari care vor evolua duminică pe stadionul 23 August fac parte și o serie de tineri talentați crescuți în școala fotbalului maghiar. Este vorba de tinerii Farsang, Gyurik, Virág, Aspiranyi ce au jucat anul trecut în selecționata R. P. Ungare care a ocupat primul loc în competiția de fotbal a Festivalului.

Dozsa Budapesta se bucură și de un frumos prestigiu peste hotare. In cadrul turneului întreprins anul trecut în Uniunea Sovietică, ea a reușit să întreacă Dinamo Tbilisi cu (2—1) și să termine la egalitate cu Dinamo Moscova (1—1). Primind vizita echipei Wacker din Viena, maghiarii au făcut meci nul.

Fără îndoială că partida de duminică va fi foarte interesantă dat fiind valoarea jucătorilor ce compun cele 2 echipe.

Dinamo București, care a făcut cinste culorilor sportive ale patriei noastre în multe întîlniri internaționale, va trebui și de data aceasta să lupte cu dîrzenie pentru a justifica încrederea sportivilor noștri.

Zecile de mii de spectatori care-i vor urmări duminică pe dinamoviști, așteaptă de la ei o comportare demnă de prestigiul fotbalului nostru.

Meciul Botvinik - Smîslov

La 11 mai s-a jucat cea de a 23-a partidă a campionatului mondial de șah dintre marii maeștri M. Botvinik și V. Smîslov.

Smîslov a început partida mutînd pionul din fața regelui, iar Botvinik a ales din nou apărarea franceză. La mutarea a 12-a, pe tablă s-a creat o situație complicată cu posibilități reciproce de atac.

Smîslov a jucat magistral sfîrșitul partidei. El a cîștigat doi pioni, a respins toate încercările făcute de Botvinik pentru a organiza un contraatac și la mutarea 28 a obținut victoria.

Scorul a devenit astfel din nou egal $11\frac{1}{2}$-$11\frac{1}{2}$.

Cea de a 24-a și ultima partidă a meciului, care va hotărî soarta campionatului mondial, se va juca la 13 mai.

Note politice

Marionetele colonialiste și mînuitorii lor

Sînt puține zile de cînd a avut loc un spectacol de natură să stîrnească ridicolul. Cu toată seriozitatea pe care încearcă s-o afișeze în asemenea momente, ziarele occidentale vestesc că reprezentanții guvernelor francez și baodaist au semnat un acord prin care se proclamă „independența" statului fantomă al lui Bao Dai. Afli de această farsă sinistră și involuntar în fața ochilor îți apare imaginea unei marionete ale cărei mișcări sînt acționate de trăgătorii de sfori din culise.

Bao Dai seamănă leit cu o asemenea marionetă. De altfel nici ziariștii occidentali care încearcă să creeze impresia că „împăratul" de la Saigon ar reprezenta... poporul vietnamez, nu reușesc să-și rețină cele mai mușcătoare ironii atunci cînd scriu despre Bao Dai. Presa americană l-a botezat „chefliul de la cîrma statului". Renumele îi este pe deplin justificat prin chefurile inimaginabile ce se țin lanț la curtea „imperială" din Saigon și care costă anual frumușica sumă de 9 milioane dolari.

Acum de cînd trîndăvește la Cannes, în Franța, Bao Dai a devenit „regele baccaralei". E drept că între două jocuri de baccara, în zilele din urmă, a fost nevoit să mai stea de vorbă și cu cîte un reprezentant al colonialiștilor francezi. In coloanele presei burgheze aceste discuții au fost denumite „tratative". Tratative n-au existat însă decît în imaginația ziariștilor burghezi; la Cannes a fost vorba numai de transmiterea unor instrucțiuni riguroase. De altfel chiar și revista burgheză franceză „Temps Modernes" scria: „Ca și Petain, Bao Dai nu este decît o marionetă fabricată și păstrată pentru necesități de „ordin exterior". Ca și regimul de la Vichy, administrația lui este impusă țării în mod artificial".

Bao Dai nu-i singura marionetă pe care colonialiștii o manevrează în Indochina. Un pumn de indivizi la fel de dubioși, împopoțonați cu titluri de miniștri și regi, îi țin companie. După cum a comunicat agenția vietnameză de informații, primul ministru baodaist Buu Lok a fost „agent secret al ministerului francez pentru teritoriile de peste mări, slugă credincioasă a lui Pétain și a fasciștilor germani". Mai mult, el a fost chiar crainic al unui post de radio al fasciștilor germani. De altfel reputația morală a uneltelor politicii colonialiste în Indochina este atît de îndoielnică încît Jean Clementin scria în revista „Temps Modernes": „In acest regim de mardărie și necinste se vinde totul, începînd de la ordonanță și terminînd cu șeful statului — prețul, firește, depinde de funcția pe care o deține fiecare".

De altfel regii din Cambodgia și Laos ilustrează cum nu se poate mai bine această stare de lucruri. Norodon Sianuk și Sisavan Vong nu sînt decît niște trădători ai intereselor propriilor lor popoare, niște oameni a căror conștiință a fost vîndută în trecut pe yeni japonezi, iar în prezent este calculată în franci francezi și dolari americani. Spunea, pe bună dreptate, un gazetar francez că enumerarea principalilor demnitari ai regimurilor colonialiste din Indochina seamănă mai curînd cu o... cartotecă a agenților poliției franceze din Indochina.

Dulles a spus în discursul radiodifuzat pe care l-a pronunțat acum cîteva zile că Bao Dai i-ar fi declarat la Paris că „este convins că independența Vietnamului este asigurată". (Ce reprezintă cuvîntul „independență" în limbaj baodaist nu-i greu de înțeles — aceasta înseamnă dependență totală față de inițiatorii americani ai unei aventuri militare în Indochina)

Bao Dai și celelalte marionete franceze din Indochina își permit să facă declarații, chipurile, în numele popoarelor indochineze. Declarațiile acestea nu se grăbește însă nimeni să le ia în serios. Binecunoscuta agenție reacționară americană „Associated Press" a arătat că „oficialități franceze au admis ca în cazul unor alegeri, conducătorul comunist al Vietminului (așa este denumită în presa burgheză Republica Democrată Vietnam, n.r.), Ho Și Min ar obține 90% din voturi".

Un ziar reacționar francez „Paris Normandie" dînd dovadă de o naivitate neașteptată, reproșa guvernului francez că marea sa greșeală este aceea „că nu a făcut popular guvernul lui Bao Dai". Dar cum poți să faci „popular" un guvern putred căruia nici un om cinstit nu-i acordă sprijinul său?

Pînă deunăzi presa burgheză afirma că Republica Democrată Vietnam n-ar exista, că ea n-ar fi decît o creație a „propagandei comuniste". Au trecut anii și Republica Democrată Vietnam și-a dovedit forța și vitalitatea iar astăzi reprezentanții puterilor occidentale au venit să trateze la aceeași masă cu reprezentanții Republicii Democrate Vietnam. In aceste zile, ziarele occidentale încearcă să nege existența puterii populare în statele Khmer (denumit de colonialiști Cambodgia) și Patet-Lao (denumit de colonialiști Laos).

Puterea populară însă există și se dezvoltă și în aceste țări, indiferent de calculele și de dorințele colonialiștilor. Faptele arată clar că în aceste state din peninsula Indochineză popoarele au început o luptă dreaptă de eliberare națională.

In anul 1945 patrioții laoțieni au proclamat independența națională a statului lor. In întreaga țară — începînd din 1948 — a început lupta armată de eliberare națională, colonialiștii fiind alungați de pe jumătate din teritoriul statului cu o populație de peste un milion de oameni. In afară de orașe mari ca Luang Prabang și Vientiane, colonialiștii nu se mai simt în siguranță. In 1950 a fost creată, de către un congres al celor mai largi pături ale poporului laoțian, Adunarea Națională a statului Patet-Lao și a fost constituit un guvern de rezistență în frunte cu Sufanuvong. Acest guvern se bucură de încrederea majorității populației.

In statul Khmer, dominația colonialistă există de aproape 80 de ani. Poporul din Khmer nu a încetat însă nici un moment lupta sa pentru independența națională, pentru libertate. In 1948 a fost format un guvern provizoriu al statului, pe care însă colonialiștii francezi l-au dizolvat curînd. In 1950, 200 de reprezentanți ai maselor populare au ales un nou guvern provizoriu în frunte cu Son Ngok Min. Chiar și presa burgheză franceză recunoaște că peste 10 000 de partizani controlează un sfert din teritoriul țării cu o populație de peste un milion de locuitori.

Desigur guvernanții parizieni pot să afirme, irosind pentru aceasta tone de maculatură, că aceste guverne nu există. Popoarele din Patet Lao și Khmer îi fac însă pe colonialiști să simtă în permanență existența puternicei lupte populare. Rezistența împotriva acțiunilor colonialiste se întărește neîncetat ca o expresie a voinței întregului popor. Infrîngerile pe care colonialiștii le-au suferit și continuă să le sufere au arătat limpede hotărîrea popoarelor indochineze atunci cînd este vorba de apărarea independenței lor.

Regimurile marionetă din Khmer și Patet-Lao sînt profund urîte de popor. In urmă cu cîtăva vreme ziarul „Populaire de Paris" scria în legătură cu situația internă din regiunile ocupate de colonialiști în Khmer: „Un observator atent are impresia că țara se află în ajunul unei descompuneri totale... Perspectivele actualei situații economice provoacă de asemenea o mare neliniște. Comerțul se află în declin. In buget există un deficit de 4,5 miliarde franci; șeptelul de vite scade simțitor".

Cît de trainice sînt regimurile-marionetă ne indică o telegramă a agenției americane „Associated Press" care arată: „De săptămîni de zile ies bogății din Indochina în majoritate prin Hong-Kong sau Macao, pentru ca să nu cadă sub ocupația comunistă sau să nu fie surprinse de un armistițiu nefavorabil". Și agenția asemăna acest exod al bogătașilor indochinezi cu cel al gomindaniștilor, în 1949, în preajma victoriei revoluției populare în China. Dar aceasta nu împiedică puterile occidentale să-și prezinte marionetele sale drept reprezentanți veritabili ai Indochinei. Zadarnică străduință însă!

Urmărind dezbaterile conferinței de la Geneva remarci cu ușurință străduința cu care puterile occidentale încearcă să împiedice participarea popoarelor asiatice la discutarea problemelor care le privesc. Incercarea mai veche de a împiedica participarea R.P. Chineze la conferința de la Geneva a eșuat. A eșuat de asemenea și încercarea de a înăbuși glasul reprezentanților Republicii Democrate Vietnam. Acum, se încearcă a se lipsi popoarele din Patet Lau și Khmer de reprezentarea lor la conferința de la Geneva la care se discută probleme care le privesc în cel mai înalt grad.

O asemenea încercare nu poate decît să stîrnească indignarea popoarelor indochineze precum și a tuturor celor care doresc în mod sincer reglementarea conflictului indochinez. De altfel și ziarul elvețian „Die Tat" scria: „Intrucît Laos și Cambodge (e vorba de regimurile marionetă, n.r.) sînt reprezentați prin delegați care se află de partea puterilor occidentale, va fi foarte dificil să se găsească motive pentru respingerea cererii de a se invita reprezentanți din Khmer și Patet-Lao".

A trecut vremea cînd soarta Asiei era hotărîtă fără să se țină seama de voința popoarelor ei. Ne aflăm în anul 1954 și nicidecum la sfîrșitul secolului trecut. Se pare însă că mai există conducători de state care trăiesc cu amintirea unor vremuri pentru totdeauna apuse.

Experiența istoriei ar fi trebuit să le demonstreze că aceste vremuri nu se vor mai întoarce nici odată chiar dacă Wall-Street-ul ar cheltui pentru aceasta tot aurul adunat în safeurile sale.

EDGARD OBERST

Spectacole

Joi 13 mai 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Rigoletto; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio): Schimbul de onoare; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Matei Millo; **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Municipal:** Lumina de la Ulmi; **Tineretului:** Inșir-te mărgărite (matineu și seara); **Muncitoresc C.F.R.-Giulești:** Titanic Vals; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Iașii în carnaval; **Armatei** (B-dul Magheru): Furtuni de primăvară; **Armatei** (13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Ansamblul de Estradă:** „Și Ilie face sport (matineu), Fără mănuși (seara).

CINEMATOGRAFE. **Patria, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare, M. Gorki, Flacăra:** Pentru pace și prietenie; **Republica, T. Vladimirescu:** Maeștrii baletului rus, **București, Grădina Progres, Libertății:** Epoleții purpurii; **Elena Pavel:** Suspine pe stradă; **Lumina.** Elixirul dragostei; **Victoria:** Visul unei artiste; **Timpuri Noi:** Alții sînt singuri pe lume, Jurnal romînesc Jurnal sovietic, Milionarii din Tengelic; **Gh. Doja:** Schubert; **Al. Popov:** Povestea micului cocoșat; **8 Martie:** Trenul merge spre răsărit; **V. Roaită:** Pumnul de fier; **Unirea:** Alarma; **Cultural:** Călătorie îndepărtată; **C. David:** Apărătorii patriei; **Al. Sahia:** Femela are cuvîntul; **Arta:** Neastîmpărații; **Popular:** Balada Siberiei; **M. Eminescu:** Lupta pentru viață.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.

8